Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1735 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 24 noiembrie 1954

Să încheiem cît mai multe contracte pentru cultura sfeclei de zahăr

ÎN SCOPUL asigurării materiei prime necesare industriei zahărului și în vederea unei mai bune aprovizionări a populației cu zahăr, Consiliul de Miniștri al R.P.R. prin Hotărîrea din 21 noiembrie 1954 privind contractarea sfeclei de zahăr, întărește cointeresarea producătorilor de sfeclă de zahăr printr-o serie întreagă de avantaje pe care aceștia le pot avea.

Astfel, un țăran muncitor care a încheiat contract cu statul pe timp de un an pentru cultura sfeclei de zahăr va primi pentru fiecare 10.000 kg. sfeclă predată 2.500 lei. In cazul cînd contractul va fi de durată mai lungă va primi 3.000 lei, iar în plus, va primi în mod gratuit 50 kg. zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă predată și 25 kg. de sămînță pentru fiecare hectar contractat. Va primi de asemenea cîte 3.500 kg. borhot umed la prețul de 10 lei tona, pentru fiecare 10 tone de sfeclă predată.

In Hotărîre se prevede de asemenea că: „pentru semănatul sfeclei, fabricile vor pune la dispoziție mașini de semănat în mod gratuit; producătorii vor fi sprijiniți de unitățile contractante, în obținerea de îngrășăminte chimice, cu o reducere de 50 la sută din preț; vor fi scutiți de cote obligatorii pentru suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr; în cazul atacurilor de dăunători vor primi, pentru combaterea acestora, insectofungicidele necesare, în mod gratuit, precum și aparatura necesară".

Un stimulent îl constituie și plata transportului, după tarifele în vigoare, pentru contractanții care transportă sfecla de zahăr de la o distanță mai mare de 5 km.

În afară de aceste avantaje, gospodăriile agricole colective, întovărășirile și țăranii muncitori asociați, care vor încheia contracte pentru cultura sfeclei de zahăr, vor primi de la stat credite ieftine pentru procurarea de mașini și unelte agricole. In scopul sprijinirii și întăririi sectorului socialist din agricultură, gospodăriile agricole colective vor primi încă, în mod gratuit, cîte 50 kg. zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă predată, adică în total 100 kg. zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă, întovărășirile vor primi cîte 30 kg. în plus, adică în total 80 kg., iar asociațiile vor primi cîte 20 kg. zahăr în plus, adică 70 kg. pentru fiecare 10 tone de sfeclă predată.

Avantajele mari pe care le asigură statul cultivatorilor de sfeclă de zahăr, sînt un izvor bogat pentru sporirea veniturilor fiecărei gospodării, pentru creșterea nivelului de trai al țăranilor muncitori.

Toate acestea însă pot fi obținute numai prin muncă plină de pricepere, prin aplicarea regulilor agrotehnice înaintate, prin folosirea experienței fruntașilor în cultura sfeclei de zahăr. Pentru ca ogorul să producă mult, zeci de mii de kilograme de sfeclă de zahăr la hectar, trebuie ca pămîntul să fie bine pregătit, să i se dea îngrășăminte naturale și chimice, iar lucrările de întreținere ca: prășitul, răritul, buchetatul să se facă la timpul potrivit.

Rezultatele frumoase obținute de mulți cultivatori de sfeclă de zahăr din țara noastră pot constitui un exemplu viu și un îndemn pentru cei care se hotărăsc să se ocupe cu această muncă. Deak Ioan, de pildă, țăran muncitor din comuna Tinca, raionul Salonta, regiunea Oradea, a obținut de pe 40 de ari o recoltă de 12.400 kg. sfeclă de zahăr, pe care a primit 3.800 lei. Exemple sînt multe și ele sînt îndeobște cunoscute țăranilor noștri muncitori.

O dovadă grăitoare a faptului că tot mai mulți țărani muncitori sînt conștienți de importanța extinderii culturii sfeclei de zahăr și știu să prețuiască avantajele pe care le acordă statul, sînt numeroasele asociații simple pentru cultivarea în comun a plantelor tehnice, printre care se numără și sfecla de zahăr. Asemenea asociații au luat ființă de curînd în comuna Tinca, raionul Salonta, regiunea Oradea, în comuna Iecea Mare, regiunea Timișoara și în multe alte părți ale țării. Infiintarea lor este rodul muncii depuse de organele puterii de stat locale și a organelor și organizațiilor U.T.M., sprijinite și îndrumate de organizațiile de partid.

Sînt însă și cazuri în care sfaturile populare n-au privit această muncă cu toată seriozitatea. Astfel, mai mulți țărani muncitori din comuna Ungheni, raionul Tg. Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară, s-au hotărît să se unească într-o asociație simplă de producție pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Nici comitetul executiv al sfatului popular comunal și nici organizația de bază U.T.M. din comună n-au luat însă nici o măsură pentru a sprijini inițiativa acestor țărani, din care cauză asociația există deocamdată numai pe hîrtie.

Asemenea situație nu trebuie să se repete. Organizațiile de bază U.T.M. de la sate trebuie să acorde toată atenția înființării de noi asociații simple de producție pentru cultivarea plantelor tehnice.

In vederea traducerii în viață a Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea sfeclei de zahăr, comitetele regionale, raionale și organizațiile de bază U.T.M. trebuie să-și treacă în planurile de muncă ca un obiectiv important prelucrarea Hotărîrii în toate organizațiile de bază U.T.M. de la sate, să lămurească țăranii muncitori despre importanța și avantajele contractării sfeclei de zahăr, să sprijine înființarea asociațiilor simple pentru cultura plantelor tehnice, să sprijine asociațiile nou înființate.

Utemiștii de la sate să fie exemplu și pentru ceilalți tineri țărani muncitori în contractarea sfeclei de zahăr, să sprijine în muncă organele de stat, știind că în felul acesta vor contribui la o mai bună aprovizionare cu zahăr, produs atît de necesar oamenilor muncii.

Consfătuire pentru extinderea metodei strungarului Marin Bărbat

Strungarii din principalele întreprinderi din Capitală au participat marți după amiază la o consfătuire care a avut loc în sala de festivități a Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" din Capitală.

Consfătuirea organizată de Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de mașini în colaborare cu ziarul „Scînteia tineretului" și Comitetul Central al sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și constructoare de mașini are ca scop extinderea aplicării dispozitivului de prindere a pieselor din plin mers al strungului.

În referatul prezentat strungarul Marin Bărbat, de la Întreprinderile metalurgice de utilaj Medgidia, inițiatorul dispozitivului de prindere a pieselor din plin mers al strungului, a arătat cum a reușit să realizeze acest dispozitiv și rezultatele obținute prin folosirea lui. Prinderea și desprinderea pieselor în plin mers al strungului, mărește productivitatea muncii cu 50 pînă la 100 la sută, reduce prețul de cost al pieselor fabricate, ușurează munca strungarului și reduce procentul de uzură al strungului.

Inginerul Artin Debesian, de la uzinele metalurgice „Matyas Rakosi" din Capitală a vorbit despre modul de utilizare, principiile de funcționare și tehnologia de fabricație a dispozitivului.

Strungarul Marin Bărbat a făcut apoi o demonstrație practică în atelierul mecanic al Combinatului arătînd felul cum trebuie să se lucreze cu acest dispozitiv.

—★—

Membrii Filarmonicii din Dresda în țara noastră

În cursul dimineții de marți, membrii Filarmonicii din Dresda, în frunte cu prof. Heinz Bongartz, laureat al Premiului Național al R. D. Germane, au depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitate au asistat reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, în frunte cu Ștefan Enciu, secretar al Institutului.

Au fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București și alți membri ai Ambasadei, precum și reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice, în frunte cu consilierul I. A. Korolev.

Membrii Filarmonicii din Dresda au depus apoi o coroană de flori la placa comemorativă așezată pe locul unde va fi ridicat Monumentul Eroilor Romîni căzuți în luptele pentru eliberarea patriei.

★

Membri ai Filarmonicii din Dresda, care se află de cîteva zile în Capitală, au vizitat în cursul zilei de marți, Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". După amiază au vizionat filmul documentar în culori „Republica Populară Romînă".

Seara, membri ai Filarmonicii din Dresda au asistat la concertul dat, în sala Ateneului R.P.R., de orchestra simfonică a Direcției Generale Radio, dirijată de Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R.

(Agerpres)

Oficiul II foraj—Pitești și-a realizat planul anual de foraj în 8 luni și 20 zile

Aplicînd noua metodă sovietică a forajului cu apă sondorii de la trestul II-foraj-Pitești au obținut viteze medii comerciale nemaiîntîlnite în ceea ce privește forarea sondelor.

Aplicarea metodei forajului cu apă cît și montarea sondelor în blocuri mari, mutarea turlelor în picioare, mecanizarea operațiilor de foraj și montaj și alte metode și îmbunătățiri aplicate în urma experienței căpătate de la oamenii sovietici, au făcut posibilă realizarea planului anual al oficiului II-foraj-Pitești, încă de la data de 20 septembrie a.c.

La realizarea acestui însemnat succes și-a dat din plin contribuția și brigada de tineret condusă de comunistul Duță Vasile, precum și brigăzile de foraj conduse de Ion Călineț și Ionescu Ion. In articolele de față acești fruntași ne vorbesc despre succesele obținute de ei în îndeplinirea planului de foraj.

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni al Oficiului II-foraj-Pitești, a îndeplinit planul anual în 8 luni și 20 de zile.

★ ★

Folosind metoda forajului cu apă

Pînă în luna aprilie a. c., cea mai mare viteză comercială atinsă de brigada de tineret pe care o conduc a fost de circa 2700 metri granic-lună.

Nu puteam depăși această viteză, deoarece săpam cu noroi greu și sapa avansa foarte anevoios. La instalația de foraj noi nu veneam cu nici o modificare atît la pompe cît și la motoare. Săpam cu maximum de 3 drill-colare la puț și nu puteam să săpăm cu o apăsare pe sapă mai mare de o tonă.

Către sfîrșitul lunii aprilie brigada de foraj condusă de comunistul Gheorghe Tatu a luat inițiativa de a folosi metoda forajului cu apă, iar această veste a fost repede aflată de toți brigadierii, maiștrii sondori și sondorii de la oficiul nostru. Fiindcă se spunea că apa este dușmanul petrolului, nimeni nu credea că se va putea fora cu apă. Neîncrederea tuturor a fost spulberată însă după puțin timp de succesele obținute de această brigadă. Aplicînd forajul cu apă, brigada tovarășului Tatu a săpat și tubat sonda nr. 183 în 9 zile obținînd astfel o viteză comercială de 4300, metri granic-lună.

În cadrul consfătuirii care a avut loc sub îndrumarea organizației de partid, pentru extinderea acestei prețioase metode, brigadierii și-au luat angajamentul să aplice forajul cu apă. Cu teamă vădită, acest angajament mi l-am luat și eu. Ajuns la sondă, unde tinerii mă așteptau nerăbdători, am organizat o consfătuire cu membrii brigăzii în care le-am arătat rezultatele brigăzii lui Tatu și felul în care a lucrat brigada lui. Am hotărît atunci împreună cu ei ca sonda 192 să fie prima sondă forată de noi cu noua metodă.

Rezultatele s-au văzut după numai 7 zile și jumătate cînd noi am dat în producție sonda 192 realizînd o viteză comercială de 4900 metri granic-lună, cu 600 metri mai mult decît viteza obținută de Gheorghe Tatu.

La această realizare a contribuit din plin și buna organizare a muncii, disciplina la locul de producție și săparea în talpă numai cu apă.

Important este însă ca în aplicarea forajului cu apă, la sonda la care aplici pentru prima dată această metodă, să judeci, să observi și să iei măsurile necesare, pentru pregătirea în condițiuni cît mai bune a sondei care urmează să o forezi cu apă. Iată printre altele ce am observat eu în timpul forării sondei 192.

Am constatat că șaibele cu diametru de 300 milimetri de la motoarele pompelor trebuiesc înlocuite cu altele cu diametru de 500 milimetri. De asemenea la pompe am constatat că trebuiesc băgate cămăși de 7 1/2 țoli în loc de 6 3/4 țoli obținînd în felul acesta un debit de 12—14 tone apă pe oră.

Pentru obținerea unei apăsări mai mari pe sapă am constatat că în locul săpării cu trei prăjini grele este necesar să se bage 60—70 metri prăjini grele obținînd în felul acesta o apăsare mai mare pe sapă.

În urma celor observate noi am luat măsurile cuvenite.

Toate aceste îmbunătățiri pe care le-am adus procesului de foraj ne-au dat posibilitatea să terminăm în 6 zile sonda nr. 182, realizînd o viteză comercială de 5900 metri granic-lună.

Intensificînd întrecerea socialistă, organizată între cele trei schimburi, brigada de tineret pe care o conduc a terminat forajul sondei 402 cu 17 zile înainte de termen.

Eu m-am ocupat îndeaproape și de dezvoltarea spiritului de colaborare și ajutor reciproc în cadrul brigăzii, lucru esențial în munca unui colectiv. Membrii brigăzii se ajută azi unul pe altul în muncă. Electricienii utemiști Șerban Nicolae, Frățilă Ilie și Popa Victor cînd nu au de lucru la instalații lucrează ca podari la 25 metri. Tot la fel fac și mecanicii utemiști Badea Ion, Crăciun Vasile și Gagiu Nicolae.

Noi ne străduim să îmbunătățim permanent modul de aplicare a metodei forajului cu apă, fiind convinși că numai prin folosirea acestei metode vom putea fora noi sonde peste plan.

DUȚA VASILE
brigadier

A crescut și cîștigul sondorilor

Rezultatele brigăzii lui Tatu Gheorghe m-au convins să aplic și eu metoda forajului cu apă. Am aplicat pentru prima dată metoda forajului cu apă la sonda 181, unde am obținut o viteză comercială de 5170 metri granic-lună.

Pentru aplicarea în bune condițiuni a acestei metode am luat mai întîi următoarele măsuri:

- *După instruirea oamenilor am trecut la organizarea locului de muncă, controlînd întregul utilaj, cu regularitate înainte de începerea lucrului. Pentru a înlătura timpii morți ne-am asigurat din timp prăjini, burlane și altele.*
- *Am schimbat șaibele la motoarele pompelor ca să avem cel mai mare debit de fluid și am înlocuit roata dințată de la reductor ca să avem o turație de 180—200 ture pe minut.*

Experiența căpătată la forarea sondei 181 a făcut ca forajul sondelor nr. 186 și 176 să se facă în condițiuni mult mai bune. Folosind din plin experiența căpătată, am reușit ca la sonda 176 să obținem o viteză comercială de 5.700 metri granic-lună.

Odată cu vitezele obținute a crescut nu numai productivitatea muncii — fapt care a făcut să contribuim la îndeplinirea planului anual de foraj în numai 8 luni și 20 zile — ci și salariul muncitorilor. Dacă înainte de aplicarea acestei metode, tovarășii din brigadă primeau un salariu mai mic, după aplicarea forajului cu apă, salariul sondorilor a crescut între 900 și 1.600 lei lunar, iar maiștrii sondori au primit 1.800 și 2.400 lei pe lună.

Rezultatele obținute de brigada noastră dovedesc că prin aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate sovietice se pot obține în orice ramură de producție rezultate din ce în ce mai bune și un cîștig sporit.

ION CALINEȚ
brigadier

Am învins neîncrederea

Pînă nu de mult lucram la forarea sondelor numai cu noroi natural, conform fișei geologo-tehnice. De foarte multe ori fișa geologo-tehnică ne îngreuna însă mersul săpatului. Norma noastră cu greu o îndeplineam la termenul stabilit.

În oficiul nostru începuse forajul cu apă; deși cunoșteam rezultatele obținute de brigăzile care au forat cu apă, mie îmi era teamă să aplic această metodă socotind că depunerea reziduurilor aduse de pompă putea provoca dărîmarea găurii și ruperea straturilor.

Totuși, rezultatele obținute de celelalte brigăzi m-au hotărît pe mine și brigada mea să aplicăm forajul cu apă. Și l-am aplicat la sonda nr. 148. Organizînd munca fiecărui muncitor și controlînd toate materialele necesare — înainte de începerea forajului — am reușit să reducem timpul de foraj al sondei de la 25—26 zile la 7 zile, ajungînd la o viteză comercială de 5700 metri granic-lună.

In afară de aplicarea prăjinilor grele pentru a avea o apăsare pe sapă de 5-6 tone am întrebuințat lucrul pompelor în paralel, obținînd un debit de 46—50 litri pe secundă.

Folosind metoda forajului cu apă, atît brigada mea cît și celelalte, am putut face ca planul anual de foraj să fie îndeplinit încă de la 20 septembrie a.c.

Aplicarea forajului cu apă a contribuit și la creșterea calificării sondorilor Maistrul sondor Stoian Gheorghe, sondorul Ursache Ion — de pildă — și alții care înainte nu erau stăpîni pe meserie azi sînt exemple pentru ceilalți maiștri sondori și pentru sondorii din cadrul oficiului nostru.

In prezent noi mai avem unele deficiențe în aplicarea forajului cu apă Ne străduim să le înlăturăm pe toate și să ajungem la rezultate din ce în ce mai mari.

ION IONESCU
brigadier

TELEGRAMA

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Moscova

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri al R.P.R. și Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne au primit cu adîncă durere trista veste a încetării din viață a tovarășului Andrei Ianuarievici Vîșinski, eminentul om de stat sovietic, membru al Comitetului Central al P.C.U.S., prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La moartea sa, care constituie o grea pierdere pentru poporul sovietic, pentru forțele păcii din întreaga lume, vă exprimăm, în numele poporului romîn, sincerele noastre condoleanțe.

COMITETUL CENTRAL AL P. M. R. | CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R. P. R. | PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A R. P. R.

Ședința festivă de deschidere a „Săptămînii științei bulgare"

În aula Academiei R.P.R. a avut loc marți seară ședința festivă de deschidere a „Săptămînii științei bulgare", organizată de Academia R.P.R. și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La ședință au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., M. Macavei, președintele de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenți ai Academiei, numeroși colaboratori ai institutelor științifice ale Academiei.

Au participat membri ai Ambasadei R. P. Bulgaria la București, în frunte cu ambasadorul Stoian D. Pavlov.

În cuvîntul de deschidere a „Săptămînii științei bulgare", acad. prof. Traian Săvulescu a spus: „O solie de eminenți oameni de știință în frunte cu acad. Sava Ganovschi, membru al Consiliului de conducere al Academiei de Științe a R.P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov, ne aduce gîndul luminos și simțirea caldă izvorîtă din mintea și inima poporului frate bulgar. În numele Academiei R.P.R., în numele oamenilor de știință și cultură, în numele poporului romîn, îi salut pe distinșii noștri oaspeți din toată inima.

A luat apoi cuvîntul academicianul bulgar Sava Ganovschi. În numele Academiei de științe a R. P. Bulgaria, a Universității de Stat din Sofia și a institutelor de studii superioare din R.P. Bulgaria, el a adus un călduros salut oamenilor de știință din țara noastră.

Organizarea în Republica Populară Romînă a „Săptămînii științei bulgare", care va fi urmată peste o lună de organizarea în R. P. Bulgaria de o „Săptămînă a științei romîne", va întări legăturile dintre știința bulgară și romînă, colaborarea dintre oamenii de știință și institutele științifice bulgare și romîne.

Acad. Sava Ganovschi a expus apoi unele din realizările obținute în domeniul științei în R. P Bulgaria.

Oamenii de știință bulgari — a spus în încheiere vorbitorul — depun toate eforturile pentru a contribui la dezvoltarea patriei lor pe drumul socialismului, la întărirea prieteniei între popoare, la apărarea păcii, democrației și socialismului.

Ședința festivă de deschidere a „Săptămînii științei bulgare" a luat apoi sfîrșit.

(Agerpres)

FLĂCĂI MINUNAȚI

Intr-una din zilele trecute am stat de vorbă cu soldatul fruntaș Nicolae Vasile dintr-o grupă de pușcași. Mi-a povestit multe lucruri interesante din viața de fiecare zi a grupei lor și mai ales, despre cîțiva militari de frunte. Vreau să vă redau cele ce mi-a împărtășit cu cuvintele lui, așa cum le-am însemnat în carnet.

— Comandantul nostru e un flăcău pe cinste — și-a început Nicolae Vasile povestirea. Așa, la înfățișare, arată ca fiecare infanterist. Și dumneavoastră știți cum arată un infanterist de-al nostru, așa că nu-i nevoie să mai vă spun eu. Vă spun numai că Mitruț, așa îl cheamă pe comandantul nostru de grupă, e un om serios, atunci cînd se cere, adică la instrucție sau la alte treburi ostășești, și-i vesel și șugubăț în clipele de repaos. Mă rog, tocmai cum îi stă bine unui fecior la douăzeci și ceva de primăveri. Și-i tare mîndru că este infanterist.

Nu-i ușor să fii comandant de grupă la infanterie. Să presupunem că ești pe front și ai sub comandă o grupă de oameni cu care lupți și de care răspunzi. Îi conduci bine — izbîndești, îi conduci prost — l-ai pierdut. Și dacă în sectorul grupei tale inamicul se strecoară în adîncimea frontului — e clar, dușmanul face „breșe", te atacă din flancuri și să te ții! E lesne de-nțeles că nu oricine poate fi comandant de grupă la infanterie.

Mitruț al nostru știe să se apropie de oameni, să se facă iubit de ei. Toți ținem la dînsul ca la un frate mai mare. E om deștept și avem multe de învățat de la el. Pe noi, sergentul Mitruț ne învață meșteșugul infanteriei. Cu el, ori cît ai zice că nu te-ajută mintea, tot înveți. Uite, într-o noapte, la o aplicație tactică, grupa noastră avea importanta misiune să prindă o „limbă". Dacă nu știți ce-nseamnă o limbă, vă spun: în vocabularul nostru ostășesc, înseamnă un prizonier inamic. Și, cum vă spuneam, grupa noastră trebuia să aducă comandantului de pluton o „limbă". Misiunea era grea fiindcă „inamicul" e destul de șiret. Sergentul Mitruț ne-a adunat în jurul lui de cu seară și ne-a spus ce avem de făcut. Știam așa dar de unde trebuie să prindem „limba". Era un observator „inamic" pe care ai noștri din grupă îl zăriseră de dimineață pitulat într-o tufă, la vreo 500 de metri în fața noastră, în sectorul de apărare al grupei.

— Cine nu vrea, a spus sergentul, nu merge. Fricoșii să rămînă „acasă". „Acasă" adică în poziția noastră de apărare. Dar asta a spus-o numai așa, știți, ca să ne ațîțe. Credeți că a vrut vre-unul să stea „acasă"? Ți-ai găsit!

Și îndată ce zgura nopții a-ntunecat văzduhul, am pornit în misiune. Am mers noi așa în flanc cîte unul pe firul unei văi înguste pînă ne-am apropiat cam la o sută și ceva de pași de observatorul „inamic". De-acolo însă nu mai puteam înainta neobservați. Pămîntul era tare uscat fiindcă nu plouase de multă vreme prin partea locului. Cizmele noastre grele, cu potcoave, bocăneau și „inamicul" ne-ar fi simțit și ne-ar fi ghicit repede intenția. Că doar observatorul „inamic" era tot un ostaș de-al nostru, chiar din compania noastră, însă din alt pluton. Și trebuie să vă spun că în compania noastră toți infanteriștii sînt pricepuți în lupta de noapte. Ei, totuși, în exercițiile tactice d-astea cu „partidă dublă" trebuie să arăți că ești mai dibaci decît ceilalți.

Știți ce a făcut comandantul nostru de grupă ca să ne putem apropia totuși de observator și să-l prindem? Ne-a oprit și ne-a ordonat:

— În trei minute toată lumea să-și înfășoare cizmele în iarbă.

Așa am făcut. În felul acesta ne-am apropiat de observatorul inamic fără ca el să ne simtă. l-am ocolit și i-am căzut în spate. Și deodată, ca un leu, comandantul nostru de grupă a sărit peste observator, alții l-au legat și cît ai clipi pe aici ți-e drumul, cu prada după noi. Pe prizonier l-am cunoscut abia cînd l-am predat comandantului de pluton. Era soldatul Gheorghe Asaftei, din plutonul al treilea al companiei noastre. Era tare înciudat de pățania lui, de lipsa de prevedere. Ce să-i faci, așa-i lupta de noapte în „partidă dublă" cînd nu „observi" bine...

Nu mă lasă inima să nu vi-l prezint și pe agitatorul din grupa noastră, soldatul Sfîrlează Ion. Naiba știe cine l-a botezat Sfîrlează, dar bine i-a zis. E iute ca o „sfîrlează" și deștept foc. Are flăcăul ăsta o ambiție cum rar întîlnești. La noi în grupă îl avem și pe soldatul Safta Ion. E un băiat bun, în general sau mai bine zis abia acum aș putea spune că-i la fel de bun ca oricare din grupa noastră. La început însă, Safta nu se împăca de loc cu tragerile. Nu izbutea niciodată să ochească bine. Rareori nimerea în „punctul negru" cîte un glonț. Mare necaz pe grupa noastră. El îi strica renumele. Trebuie să știți că grupei noastre îi merge acum faima în unitate de cea mai bună grupă de pușcași.

La una din tragerile cu pușca, după ce Safta ne-a făcut iar „pocinogul", Sfîrlează s-a dus la el să-i spună cîteva vorbe.

— Ce ne facem, frate Safta? Iar ne-ai făcut de rușine grupa..

— Tovarășe Sfîrlează, dumneata gîndești că într-o unitate toți soldații sînt la fel? Toți pot să se priceapă la fel de bine la trageri, toți au noroc? Uite, se-ntîmplă că eu nu prea mă pricep, n-am noroc la trageri și nici nu cred că de acum înainte să pot face mai mult. Parcă ție, dacă ți-ar spune cineva chiar acuma să te faci, să zicem.., atlet poftim, parc-ai să poți? Trebuie să te pricepi, să ai talent, asta-i! Toate astea i le-a spus Safta agitatorului pe un ton foarte serios, convins mie la sută că spune un adevăr de netăgăduit

Uimit de întorsătura neașteptată a discuției lor, agitatorul i-a răspuns doar atît:

— E drept că nu m-am gîndit pînă acum, că aș putea deveni un sportiv de frunte. Nici prea voinic nu sînt. Totuși, dacă zici tu, vom vedea.

Vă spuneam că Sfîrlează ăsta are o ambiție care te uimește. Știți ce-a făcut? S-a dus chiar în ziua aceea la ofițerul cu pregătirea fizică pe unitate. I-a spus toată întîmplarea cu Safta și au hotărît împreună să-i dea o lecție usturătoare. Chiar din ziua aceea, sub supravegherea ofițerului cu pregătirea fizică, Sfîrlează făcea în fiecare seară două ore de antrenament la aparatele de gimnastică. Dar antrenament nu glumă.

După vreo două luni Sfîrlează a ajuns un sportiv, dacă nu de „mîna întîia", cel puțin unul care putea acum să-i dovedească lui Safta netemeinicia „teoriilor" sale. Și Sfîrlează s-a dus la Safta:

— Hai să vedem cine are dreptate din amîndoi. În sala de gimnastică, unde urma să aibă loc „demonstrația", au venit toți ostașii din grupă. Sfîrlează s-a învîrtit pe bară în fel și chip a făcut la paralele diferite figuri, apoi la inele... La sfîrșit l-a întrebat în răspăr pe Safta:

— Ei, cum rămîne cu „talentul", cu „norocul".

Safta a trebuit să-și recunoască greșeala. De fapt pricina pentru care nu izbutea el să tragă bine era că nu făcea exerciții la instrucția de foc. Dar de atunci s-a lecuit. A început omul să-și caute cu nădejde „norocul" la instrucția de foc. Și l-a găsit. Acum Safta Ion trage la fel de bine ca și ceilalți pușcași din grupa noastră.

Și aș putea să vă mai povestesc și alte întîmplări interesante din viața și munca pușcașilor din grupa noastră. Dar, știți, mîine compania noastră trebuie să execute o nouă ședință de tragere cu pușca. Și pentru că mai am puțină vreme, mă duc să mai fac exerciții de luarea liniei de ochire. N-aș vrea cu nici un chip să-mi fac grupa de rușine.

CONSTANTIN AVRAM

LA SFÎRŞITUL PRIMULUI PĂTRAR

Prin şcolile din regiunea Bacău

„ORA VESELĂ"

La intrarea în curtea Şcolii medii de 10 ani de băieţi din Piatra Neamţ, prima impresie pe care o ai este dintre cele mai bune: în dreapta dai de un lot experimental pentru ştiinţe naturale — deci o preocupare pentru însuşirea temeinică a acestei materii. Ceva mai în fundul curţii, lîngă sala de gimnastică, îţi atrage atenţia construcţia încă neterminată a unui vestiar cu o cameră de duşuri şi a unei magazii de echipament sportiv la care, în orele lor libere, lucrează în mod voluntar zeci şi zeci de elevi.

Nimic de zis, preocupări serioase, atît în ce priveşte învăţătura cît şi activitatea sportivă.

Intrînd însă mai profund în problemele care frămîntă Şcoala medie de 10 ani de băieţi din Piatra Neamţ, vei afla o serie de lucruri care nu te vor mai bucura. E vorba mai cu seamă de disciplină, de felul cum înţeleg unii elevi să se preocupe de sarcina lor cea mai de seamă: învăţătura.

Să ne oprim de pildă la clasa a IX-a C.

Cele 50 de minute, cît ţine ora de curs, prezintă pentru procesul de învăţămînt o importanţă deosebită, deoarece ele contribuie în cea mai mare măsură la îmbogăţirea şi consolidarea cunoştinţelor elevilor. Bineînţeles, aceasta în cazul cînd minutele sînt folosite în mod just. Ori despre elevii clasei a IX-a C nu putem spune că înţeleg să respecte această condiţie.

Pornind chiar de la jurnalul zilnic al şcolii îţi dai seama că elevii dintr-a IX-a C sînt cei mai indisciplinaţi din şcoală. E adevărat că şi clasa a X-a A nu stă bine cu respectarea disciplinei, dar a IX-a C o întrece. În jurnalul de zi au ajuns să fie obişnuite observaţii ca acestea: „Elevii Gora şi Colemberg sînt foarte indisciplinaţi în ora de ştiinţe naturale". „Elevul Grădinaru e foarte indisciplinat la chimie". „Munteanu e obraznic la chimie". „Muraru aruncă cocoloşi de hîrtie prin clasă", sau „Jereghea, Serpe şi Cociorbă nu şi-au scris temele". Şi cînd te gîndeşti, în jurnalul şcolii nu sînt consemnate decît o parte din observaţiile privind comportarea elevilor la orele de curs. Dacă ar fi să se scrie toate „evenimentele" unei singure zile, ar fi mult prea mult pentru spaţiul din jurnal.

Am deschis uşa clasei a IX-a C odată cu tovarăşul profesor. Un instantaneu: a sunat de cîteva minute pentru începerea orei de limba franceză, iar la intrarea profesorului elevii nu sînt aşezaţi în bănci, nu şi-au pregătit din timp caietele şi cărţile. E nevoie de cîteva minute pînă să se domolească rumoarea produsă de aşezarea fiecăruia la locul său. Pregătirea cărţii, a caietului, sau ascuţirea creionului mai răpeşte cîteva minute preţioase din cele 50 ale orei de curs. Unii elevi ca Serpe, Miţă, Gora, îşi „uită caietele acasă", aşa că la controlul temelor au loc discuţii, explicaţii, justificări, promisiuni că a doua zi caietele cu pricina vor fi prezentate. Alţii mai „harnici", cum este Munteanu, îşi fac temele după caietele colegilor, tocmai acum în timpul orei. Cîţiva din fundul clasei, „deranjaţi" de controlul temelor, îşi prezintă caietele şi îndată ce tovarăşul profesor se îndreaptă spre catedră îşi reiau discuţia importantă întreruptă cu cîteva clipe înainte.

Cei cîţiva elevi care au rămas atenţi se sfătuiesc între ei cam ce răspuns ar trebui dat la întrebarea pusă de profesor. Odată aflat răspunsul, care mai de care ridică mîna mai sus, sare chiar în picioare, insistînd cu voce tare: „eu spun", „spun eu".

Dar nu numai la limba franceză lucrurile stau astfel. Orele de fizică, de pildă, nu sînt cu nimic mai deosebite: elevul de serviciu pe clasă nu şi-a făcut datoria şi din această cauză elevul chemat la tablă e nevoit să pornească în căutarea unei crete. Pantiru, Cristescu, Serpe şi Jereghea nu încetează discuţiile între ei. Clasa nu permite celui de la tablă să răspundă în voie; cum nu ştie ceva sau se împotmoleşte şi nu-şi aduce aminte la repezeală de ceva, cum e gălăgie în clasă şi se ridică zeci de mîini, cerînd să răspundă. În multe cazuri cel de la tablă, mai puţin stăpîn pe materie, uită şi ceea ce mai ştia, le încurcă toate şi se pierde complet.

Rumoarea din clasă se intensifică. Tovarăşul profesor e nevoit să atragă mereu atenţia elevilor chemîndu-i să facă ordine. Dacă cumva cel ascultat spune un lucru neexact, din bănci unii şoptesc, alţii încep a rîde.

Faţă de toate aceste lucruri incompatibile cu conduita şcolii noastre noi, utemiştii clasei nu iau nici un fel de atitudine, se complac. Pînă şi biroul U. T. M. al clasei a IX-a C le priveşte fără pic de seriozitate. El tratează cu destulă indiferenţă faptul atît de grav că o tov. profesoară a plecat într-una din zile din oră, din cauza gălăgiei, a rîsetelor, şi a diferitelor întrebări cu totul nelegate de lecţie puse de elevi, cu scopul vădit de a tulbura ora de curs.

Biroul U.T.M. nu s-a sezisat nici de faptul că elevul V. Grădinaru obişnuieşte să intre la chimie cu cîte un sfert de oră după profesor, că a încercat să copieze la lucrarea scrisă de la fizică, sau că în dorinţa de a „distra" clasa vine la orele de desen cu un căpeţel de creion. Biroul U.T.M. al clasei nu a dezbătut în consfătuirile sale, cu seriozitate atitudinea elevilor în timpul orelor, nu şi-a pus problema că toate obrăzniciile pe care le fac sînt numai în dauna lor. Membrii biroului U.T.M. pe clasă se mulţumesc să spună că situaţia este aşa cum este, iar dacă încerci să afli ce fac pentru a o îndrepta îţi vor răspunde: „era mult mai rău la începutul anului", ca şi cum aceasta ar constitui o scuză.

Organizaţia U.T.M. nu s-a preocupat să-i facă pe elevi să ia o atitudine hotărîtă împotriva pierderii timpului în ore. Biroul U.T.M. nu cere sprijinul directorului în rezolvarea acestei probleme. Membrii biroului se mulţumesc doar să spună: „Ar însemna ca tovarăşul director să nu facă altceva decît să asiste la ore sau să discute cu elevii. Atunci cînd e tovarăşul director fiecare îşi vede de treabă".

Atmosfera nesănătoasă în care se desfăşoară majoritatea orelor de curs, aceste apucături ale putredei morale burgheze, ale şcolii vechi, sînt deosebit de dăunătoare procesului de învăţămînt şi trebuie grabnic curmate, căci situaţia şcolară a clasei devine tot mai îngrijorătoare. La lucrările de control de la chimie, de pildă, din cele 36 de note primite, 14 erau de 2 şi una de 1, 16 de 3, şi numai cinci note bune. Numărul elevilor care se prezintă mereu cu lecţiile nepregătite este mare. Aproape că nu este zi în care să nu se înscrie în catalog alte şi alte note proaste. Sînt bine cunoscuţi elevii Căciuleanu, Grădinaru, Gora, Serpe, Mîţă, Tofan, Muraru şi alţii, care deşi sînt des ascultaţi obţin mai totdeauna numai note de 2, sau chiar 1.

Pasivitatea organizaţiei U.T.M. faţă de cele ce se petrec în clasă, faptul că nu se interesează de viaţa extraşcolară a elevilor, face ca mulţi dintre ei să aibă o comportare necorespunzătoare şi în afara şcolii. De curînd, bunăoară, pentru a se „amuza", şi a avea ce povesti prietenilor, elevul Jereghea s-a „deplasat" în comuna Văleni, la şcoala elementară, prezentîndu-se acolo drept... inspector.

Iată de ce se pune cu toată tăria problema îndreptării acestor stări de fapte. Şi aceasta se poate realiza numai dacă organizaţia U.T.M., cu sprijinul corpului didactic şi al elevilor conştienţi, va şti să formeze în sînul clasei un spirit de dezaprobare a tuturor manifestărilor de indisciplină, ocupîndu-se îndeaproape de îndreptarea fiecărui caz în parte. E absolut necesar să fie cunoscută şi viaţa particulară a elevilor, să se ţină o strînsă legătură cu familiile lor, aducînd la cunoştinţa părinţilor orice abatere a fiului lor, şi cerîndu-li-se sfatul în luarea diferitelor măsuri.

Organizaţia U.T.M. din Şcoala medie de băieţi din Piatra Neamţ are datoria să lămurească elevilor răspicat şi cu toată seriozitatea că în şcolile patriei noastre nu au ce căuta cei ce sfidează regulile de conduită şcolară. Cei ce se dovedesc de rea credinţă, nu mai trebuie lăsaţi în mijlocul elevilor silitori.

CORNELIA MANCIUR

„ODORUL" FAMILIEI

Un băiat bine dezvoltat pentru vîrsta lui, care pe cît de liniştit pare după expresia feţei, pe atît e de neastîmpărat şi de neascultător. Acesta e Nicolae Floareş.

În ore ai ocazia să-l cunoşti uşor deoarece totdeauna se face remarcat prin purtarea sa „deosebită": cînd lecţia e în toi şi elevii trebuie să fie numai ochi şi urechi, el vorbeşte de zor cu unul sau cu altul dintre colegi, îşi înghionteşte vecinul de bancă. Uneori face de-a dreptul imposibilă desfăşurarea lecţiei. La muzică, bună oară, îl vezi ba mutîndu-se dintr-o bancă în alta, ba cîntînd strident pentru a atrage atenţia clasei şi a-i face pe elevi să rîdă. Atît de numeroase erau obrăzniciile făcute de Floareş în orele de muzică, încît devenise absolut necesară asistenţa tovarăşului director sau a instructorului superior de pionieri pentru a se menţine ordine în clasă.

În recreaţii îl găseşti mereu bătîndu-se cu cîte un coleg; nu-i vorbă că pînă şi în ore are acest obicei. Într-o zi, de pildă, l-a lovit pe elevul Iosup cu penarul în cap, făcîndu-i o rană serioasă. Un alt obicei urît al lui sînt înjurăturile, pe care le foloseşte ori de cîte ori vrea să-şi exprime nemulţumirea sau mînia.

După amiaza, unde se joacă mingea în cartier, acolo îl găseşti şi pe Floareş: nelipsit.

Şi Floareş, care este un băiat inteligent şi ar putea să se numere printre cei mai buni elevi ai şcolii, se prezintă slab şi la învăţătură. La matematică a primit trei note de 2, la rusă doi de 2 şi la geografie a luat un 2...

De curînd, Nicolae Floareş din clasa a VII-a A a şcolii de 7 ani nr. 6 din cartierul C.F.R.-Bacău a săvîrşit lucruri şi mai grave. Datorită lipsei de control a părinţilor săi, el s-a împrietenit cu cel mai rău elev din şcoală, Constantin Lovin, un băiat mai mare, de vreo 16 ani, veşnic haimana. Împreună cu acesta, Floareş a început să fure fructe din piaţă, cărţi de la bazar şi diferite alte lucruri ce i-au căzut sub mînă: un bidon de petrol de la un chioşc, o trotinetă găsită în faţa policlinicii... Tot în tovărăşia lui Lovin, într-o bună zi, Floareş a intrat în librăria nr. 2 din oraş de unde a luat trei truse de traforaj.

E drept că după ce şcoala a intervenit şi l-a scos de sub influenţa lui Lovin, Floareş s-a lăsat de furat. În schimb se ţine de toate celelalte obrăznicii amintite.

Floareş este un vechi pionier al şcolii, (din 1950). Dar chiar a doua zi după ce tovarăşul prim secretar al comitetului orăşenesc U T M. l-a avertizat pentru atitudinea lui, Floareş copia în clasă tema la muzică, iar într-o pauză l-a bătut pe colegul său Constantin Nicolae.

Organizaţia de pionieri, instructorul superior, alături de tovarăşii profesori şi de directorul şcolii au muncit serios cu el. Ei au ţinut şi o strînsă legătură cu familia lui. Din păcate însă mama acestui elev nu a înţeles să sprijine şcoala şi strădaniile depuse de pedagogi întîrzie să-şi arate roadele.

De cîte ori stai de vorbă cu mama lui Floareş, ea îţi răspunde: „Mă doare în suflet de copilul ăsta. Dar ce să-l fac? Aşa cum cele 5 degete de la mîna unui om sînt diferite, aşa sînt şi copiii; nu pot fi toţi la fel, cuminţi. Dacă dumnezeu mi l-a dat aşa! ?"

Cînd cel care o vizitează — dirigintele, directorul sau instructorul superior — îi atrage atenţia asupra răspunderii ce o are un părinte pentru educaţia ce o dă copilului său, tovarăşa Floareş promite că „va încerca să se ocupe mai mult de copil, să-l urmărească mai îndeaproape", dar toate acestea rămîn doar spuse.

Cînd după o zi de hoinăreală Nicolae vine acasă, mama caută să-i facă orice îi stă în putinţă ca să-l mulţumească. „Măcar el să nu mai sufere cum am suferit noi..." obişnuieşte să spună tovarăşa Floareş. Îi dăm dreptate că Nicolae Floareş nu trebuie lăsat să sufere, el trebuie însă urmărit îndeaproape, ajutat să-şi întocmească un program zilnic după care să lucreze, antrenat să muncească în anumite direcţii care-l pasionează, îndemnat să-şi ajute fraţii săi mai mici şi tras la răspundere cu severitate cînd pleacă de acasă, în loc să stea să mai studieze sau să mai facă treabă. De asemenea, nu trebuie trecute cu vederea cazurile de indisciplină sezisate de dirigintele clasei.

Ce educaţie mai poate fi aceasta ca atunci cînd sora lui cea mare îi face observaţii aspre, mama să plîngă alături de băiat?

Dacă nu va fi sprijinită de familie, şcoala, cu toate strădaniile sale, nu va izbuti să-l aducă pe Nicolae Floareş pe drumul cel bun.

Îndrumarea şi controlul întregii activităţi şcolare şi extraşcolare a elevului Floareş trebuie făcută în mod susţinut şi cu toată autoritatea atît de pedagogi cît şi de familie şi de organizaţia de pionieri. Dacă azi trecem cu vederea o obrăznicie, mîine o bătaie, iar poimîine furtul unei cărţi sau al unui alt obiect, înseamnă că sîntem părtaşi la creşterea şi formarea unui viitor cetăţean care se va putea încadra cu greu în disciplina muncii sau chiar nu va fi util societăţii noastre.

Nicolae Floareş este un băiat care se poate schimba, cu el însă trebuie să ştii să munceşti. Rezultatele se pot obţine numai dacă familia lui îşi va schimba neîntîrziat atitudinea, înlocuind dulcegăriile şi indulgenţele „materne" cu o severitate principială şi consecventă.

PETRE VEDEA

UN TÎNĂR OBIŞNUIT

Cu tînărul acesta, brunet, cu ochii albaştrii, nu se poate să nu te întîlneşti atunci cînd ai vreo treabă prin părţile Comăneştiului.

Dimineaţa îl vei vedea mergînd grăbit spre abataj; după ce s-au risipit spre Văile Trotuşului sunetele sirenelor vestind sfîrşitul muncii îl vei vedea pe Traian Lupăşteanu cum face drumul înapoi, spre casă. Cînd seara se scoboară dinspre culmile împădurite de fagi, din nou desluşeşti paşii cunoscuţi. Te-ai aştepta să-i auzi obosiţi după o zi de muncă, dar ei sînt totuşi vioi şi tinereşti ca şi ai unui şcolar ce se îndreaptă spre şcoală. Într-adevăr acum tînărul nostru este un harnic elev în clasa a IX-a a Şcolii medii serale din Comăneşti. Mai bine zis Traian e miner şi şcolar, şi amîndouă sarcinile nu le face cîtuşi de puţin rău.

Despre strădaniile, izbînzile şi năzuinţele lui, Traian îţi vorbeşte pe un ton obişnuit ca şi cînd nu de el ar fi vorba.

Lumina zilei Traian a văzut-o în vremuri întunecate — în timpul crizei — acum douăzeci şi trei de ani. Viaţa era aspră, dură. De copil s-a lovit de greutăţi şi nedreptăţi. Poate de atunci i s-au adîncit cutele timpurii săpate sub gene.

Traian Lupăşteanu a simţit tinereţea adevărată odată cu începutul vremilor noi. Una dintre marile lui bucurii a fost ziua cînd a intrat în abataj ca proaspăt miner.

Dar odată cu munca în mină, în sufletul lui Traian a încolţit o veche dorinţă, rămasă nerealizată din anii copilăriei, aceea de a învăţa. Şi tînărul nostru a trecut la o luptă crîncenă — nu numai cu cărbunele — ci şi cu cartea: a început cursurile Şcolii medii serale de 10 ani, străduindu-se să pătrundă înţelesurile învăţăturii cu aceeaşi vrednicie cu care minerul sfarmă stînca.

Nu era uşor ca după o zi de muncă să te duci bine pregătit şi cu mintea limpede la cursuri. La început înţelegea destul de greu unele lecţii de matematică sau limba rusă. Nu puţine au fost dăţile cînd îl apucau zorile fără să fi dat de firul unei probleme de algebră. Dar, de fiecare dată cînd greutăţile încercau să-i slăbească hotărîrea de a învăţa îşi amintea de bucuria şi încrederea întipărită pe feţele tovarăşilor săi de brigadă atunci cînd, cu luni în urmă le spusese că vrea să urmeze cursurile Şcolii medii serale.

Perseverent, hotărît a luptat cu toate greutăţile începutului şi le-a biruit. Astăzi cu şcoala o duce bine, e printre fruntaşii clasei a IX-a. Şi nici în mină nu se lasă mai prejos; din succes în succes a reuşit să organizeze şi să conducă brigada de tineret nr. 9 din mina „Rafila".

Traian Lupăşteanu e foarte exigent faţă de el şi faţă de tovarăşii lui. Îi ajută cu tragere de inimă, dar nici n-a îngăduit niciodată ca unii să se lase pe munca altora. Brigada lui a muncit întotdeauna unitar şi aprig.

Cînd vorbeşte despre învăţătură, despre planurile pe care le are pentru viitor, ochii lui Traian Lupăşteanu scapără de dîrzenie şi hotărîre neclintită. Privindu-l, îţi răsună parcă în minte versurile lui Maiacovschi:

„Să fii comunist
aceasta ştii
ce-i?
Să gîndeşti,
să-ndrăzneşti
şi să vrei".

Traian e doar utemist, dar faptele lui îl arată demn să devină în viitor un comunist vrednic. Şi el vorbeşte de faptele acestea atît de simplu, atît de firesc; — sînt un tînăr obişnuit.

In vizită la o gospodărie de stat

Pe la mijlocul zilei am ajuns cu tot grupul de vizitatori în curtea gospodăriei de stat „Iancu Jianu", raionul Balş. Aici am fost întîmpinaţi de director, de secretarul organizaţiei de partid şi de alţi salariaţi ai gospodăriei. Am discutat despre munca şi viaţa lor. Gazdele ne-au propus să vizităm gospodăria, ceea ce am primit bucuroşi. Iată-ne la una din secţiile zootehnice. Crescătoria de porci numără 900 de capete dintre care 250 scroafe fătătoare şi 488 porci — închipuiţi-vă ce furnicar de purcei.

Aici am stat de vorbă cu îngrijitoarea Paulina Crăete. Ea îi îngrijeşte după cele mai înaintate metode de muncă; aplicînd cu stricteţe programul de hrană. Luna trecută a primit pentru străduinţa ei în muncă 927 lei, salariu.

Gospodăria are 42 vaci cu lapte care de asemenea sînt îngrijite după metode înaintate. Mulsul se face în condiţii igienice, se spală mai întîi ugerul cu apă caldă, se masează şi se aplică mulsul în cruce şi la ore stabilite (de 3 ori pe zi). Mulgătorii Vasile Baloi, Gh. Filip şi întreaga brigadă de tineret condusă de comunistul Ion Berbuntu şi-au depăşit planul.

Planul anual de lapte al fermei a fost îndeplinit încă de pe data de 28 septembrie. În medie zilnic o vacă dă cîte 9,200 l. cu un procentaj de grăsime de 3,8.

După ce am văzut şi crescătoria de oi ne-am adunat cu toţii în sala de şedinţe. Gazdele au prezentat aici un bogat program artistic — căci trebuie ştiut că tinerii din gospodărie iubesc nu numai munca, ci şi cîntecul şi jocul. Mie mi-a plăcut mai ales, „Dansul mireselor", şi dansul „Luncile".

Am plecat de la gospodăria de stat „Iancu Jianu" cu impresii de neşters din minte. Mi-am dat seama că în gospodăria de stat se duce o muncă planificată şi bine organizată.

Corespondent
PAUL MEDELEŢ

—O—

Ajutoare familiale de stat

BÎRLAD (De la corespondentul nostru). Oamenii muncii din regiunea Bîrlad, ca de altfel din întreaga ţară, văd grija părintească pe care statul nostru democrat popular o poartă familiilor celor ce muncesc.

Deosebit de grăitoare sînt, în această direcţie, realizările din acest an ale secţiei Prevederi Sociale a Sfatului Popular al Regiunii Bîrlad. Numai în primele 3 trimestre ale anului, 4300 de familii au primit ajutoare familiale de stat în valoare de peste 2 milioane lei, iar 96 de familii au primit ajutorul unic de stat în valoare de 100.000 lei.

O deosebită grijă e fost acordată mamelor cu mulţi copii. Astfel, 17 mame au primit titlul de „Mamă Eroină" iar 433 de femei au primit diferite medalii ca „Gloria Maternă", „Medalia Maternităţii" şi altele.

De la 1 ianuarie şi pînă la 30 octombrie, anul acesta, statul nostru a plătit unui număr de 5200 de cetăţeni bătrîni din regiunea Bîrlad, pensii în valoare de 6.747.765 lei.

Au mai primit pensii 7.045 IOVR-işti, iar 108 invalizi au fost încadraţi în şcolile de recalificare profesională.

Din experienţa Comsomolului

Grupul de lectori al comitetului regional

N. Iliceva
şefa grupului de lectori al Comitetului regional de Comsomol Moscova

Aspectul moral al omului, caracterul şi concepţiile sale se formează încă din tinereţe. De aceea e foarte important să ajutăm tinerilor să-şi formeze toate însuşirile necesare pentru a deveni membrii destoinici ai societăţii.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Uniunea Tineretului Comunist-Leninist desfăşoară o muncă intensă pentru educaţia comunistă a tineretului, educă la el însuşiri ca: cinstea, dragostea faţă de muncă, priceperea de a învinge greutăţile, îl educă în spiritul patriotismului sovietic şi al internaţionalismului proletar.

Un rol însemnat în educaţia comunistă a tineretului îl au instituţiile cultural-educative. In Uniunea Sovietică există o largă reţea de biblioteci, teatre, cinematografe, palate şi case de cultură. Din an în an creşte numărul ziarelor, se măreşte tirajul literaturii beletristice.

In afară de aceasta, Partidul şi Comsomolul acordă o importanţă deosebită propagandei prin lecţii. In faţa elevilor, studenţilor, tinerilor muncitori şi colhoznici ţin cu regularitate lecţii lectorii Societăţii unionale pentru răspîndirea cunoştinţelor politice şi ştiinţifice, lectorii comitetelor regionale şi raionale de comsomol, precum şi ai sovietelor de deputaţi ai oamenilor muncii.

Grupul de lectori al Comitetului regional de Comsomol Moscova desfăşoară propaganda prin lecţii în rîndul tinerilor din oraşul şi regiunea Moscova. Noi ne străduim să satisfacem pe deplin cerinţele tineretului, ca lecţiile şi referatele să aibă un înalt nivel politic şi ideologic.

V. I. Lenin a arătat adesea că orientarea politico-ideologică a lecţiilor şi referatelor e determinată în întregime de componenţa şi pregătirea lectorilor. De aceea, principalul în lupta pentru înalta calitate a propagandei prin lecţii este alegerea cadrelor de lectori. La predarea lecţiilor sau conferinţelor sînt antrenaţi cei mai calificaţi propagandişti care au o bună pregătire teoretică şi politică şi cunosc bine viaţa, activînd intens pe tărîm social.

Grupul de lectori al Comitetului regional de Comsomol Moscova e format din 150 de lectori recrutaţi dintre cadrele de colaboratori ştiinţifici, aspiranţi, tehnicieni, activişti de comsomol, studenţi.

Insă munca noastră nu se limitează numai la alegerea cadrelor de lectori. Noi ne străduim să le acordăm în permanenţă un ajutor concret. Un rol însemnat îl joacă aici secţiile create pe lîngă grupul de lectori. In total noi avem 5 secţii: secţia social-politică, de educaţie comunistă, secţia mişcării internaţionale de tineret, secţia agricolă şi cea de ştiinţele naturii. Secţiile se ocupă de elaborarea tematicii lecţiilor şi discută amănunţit conţinutul lor. Noi urmărim ca tezele teoretice să fie expuse în lecţii în legătură cu sarcinile concrete politice, pe care le îndeplinesc Partidul şi Comsomolul în etapa actuală.

Activitatea secţiei constituie un ajutor preţios pentru lectori. Ea contribuie la ridicarea nivelului lor ideologic şi a calităţii lecţiilor.

In fiecare secţie se alege o conducere a secţiei, formată din cei mai experimentaţi lectori, care îndrumă munca. Conducerea secţiei e compusă din 3 oameni. Ea răspunde de calitatea lecţiilor, organizează deplasarea lectorilor în întreprinderi, instituţii şi institute de învăţămînt, urmăreşte îndeplinirea planului de predare a lecţiilor, convoacă şedinţa secţiei de două ori pe lună. Prezentarea lecţiilor se face pe baza cerinţelor participanţilor care manifestă un interes deosebit faţă de evenimentele petrecute în ţară, faţă de succesele din industrie, agricultură, ştiinţă, cultură, tehnică, faţă de lecţiile despre Partidul Comunist, despre Comsomol şi tradiţiile sale de luptă.

Tineretul sovietic doreşte de asemenea să afle cum trăieşte tineretul din ţările de democraţie populară, cum trăieşte şi luptă pentru drepturile sale tineretul din ţările capitaliste.

Creşte interesul şi faţă de lecţiile cu teme ca: „Aspectul moral al tînărului cetăţean sovietic", „Dragostea, căsătoria şi familia în societatea socialistă". In aceste lecţii noi ne străduim să subliniem caracterul nou al relaţiilor dintre oamenii sovietici, bazate pe comunitatea de idei şi egalitate.

Anul trecut, grupul de lectori al Comitetului de Comsomol din regiunea Moscovei a ţinut cîteva sute de lecţii pe cele mai variate teme. Enumerăm cîteva din ele: „Partidul Comunist — organizatorul tuturor victoriilor poporului sovietic", „Succesele agriculturii sovietice", „Aspectul moral al tînărului cetăţean sovietic", „Tineretul în lupta pentru pace", „Tineretul din ţările de democraţie populară — constructor activ al vieţii noi".

Noi primim de la auditorii noştri scrisori, în care ei ne povestesc despre faptul că lecţiile şi referatele îi ajută foarte mult să se orienteze în problemele politicii interne şi internaţionale, ajută la ridicarea nivelului lor cultural şi ideologic. Tinerii scriu de asemenea despre anumite lipsuri existente în munca noastră. La propunerea lor, noi am luat toate măsurile necesare pentru a înlătura neajunsurile muncii noastre şi pentru a ridica nivelul propagandei prin lecţii, răspunzînd cu cinste sarcinilor trasate de Partidul Comunist în legătură cu educarea tinerei generaţii.

CE POVESTEŞTE SECRETARUL

Un om mic de statură, cu ochii vii, îşi desfăcu punga de piele pe care o ţinea la brîu, scoase cîteva fire de tutun, îşi desfundă pipa şi după ce o aprinse, trase două-trei fumuri sănătoase din ea. Berki Francisc, secretarul de partid al colectivei „7 Noiembrie" din Agriş, raionul Satu Mare, începu să vorbească liniştit de parcă ar fi spus un basm.

— „Mi-aduc aminte de începutul nostru. Era prin 1950, toamna. În ziua de 7 Noiembrie, 45 de familii serbau înfiinţarea colectivei noastre.

Na! Apoi crezi că chiaburii stăteau cu mîinile în sîn? Pe de o parte cercau să-şi vîre coada în gospodăria noastră, iar pe de alta — tune-i cerul — băgau zizanii în sat printre oamenii cumsecade. Că n-o să ţină mult colectiva, că la împărţirea roadelor o să ne batem ca chiorii, că preşedintele şi ceilalţi „mai mari" vor lua cîte trei părţi şi altele. Faptele au vorbit însă mai mult decît toată iazma chiaburească".

Şi aşa îşi continuă firul povestirii, mai departe, despre colectivistul Csintalan Gheorghe, fost slugă la chiaburi.

— Era om harnic. Nu-l puteam lăsa să-l jefuiască chiaburii. Atunci mi-am spus:

„Ei, Berki baci, nu eşti tu în stare, secretar de partid, să scoţi din mîna chiaburilor un om cinstit?

Şi l-am scos.

Am început să stau mai des cu el de vorbă. Mi-a rîs obrazul de fericire cînd l-am văzut că vine apoi cu cerere la colectivă. Asta s-a întîmplat prin martie anul trecut.

Colectiva l-a împrumutat cu 600 kilograme de grîu. Şi el, cu vrednicia sa a ajuns la împărţirea veniturilor să cîştige atîta, încît s-a achitat şi de datorie, şi-a cumpărat porc şi vacă, şi-a îmbrăcat familia şi i-a mai rămas încă să trăiască omeneşte din produsele obţinute.

A plîns familia de bucurie cînd a văzut atîtea roade în casa lor. Atunci s-a îndîrjit şi mai mult omul nostru.

— Lăsaţi boceala acum. A venit timpul să rîdem.

Dar ce să mai zic de tinerii Kasa Iosif şi nevastă-sa Ida, care şi-au gătat anul acesta casa cu trei camere din veniturile ce le-au primit de la colectivă? În puţină vreme după ei şi tînăra pereche Cseke Paul şi Elisabeta, şi-au făcut casă la oraş.

Apoi să mai ştii mata că avem rezultate bune. Am întrecut colectiva din Păuleşti. Noi am obţinut în medie cîte 1800 kilograme grîu la hectar. Cele 158 de hectare care le-am avut însămînţate cu grîu ne-au adus 294.400 kilograme.

Nu de mult, pe mine şi pe tovarăşul preşedinte Pop Anton ne-au chemat de la raion să pregătim cucuruzul nostru pentru expoziţie. Se zice că e primul pe raion.

Ista-i rezultatul semănatului în cuiburi aşezate în pătrat şi polenizării artificiale. Apoi, îngrăşămîntul, ehe!

Într-una din zilele lunii acesteia s-a împărţit avansul de 40 la sută.

Ce sărbătoare mare a fost atunci! Fîlfîiau drapelele roşii înfipte între sacii din căruţe şi pe acoperişurile caselor.

Csintalan Gheorghe — fost argat la chiaburi — a avut împreună cu copiii săi Gheorghe, Iosif, Iuliana şi Paraschiva 607 zile-muncă. Toţi copiii sînt utemişti.

Din cele 1519, 720 kg. grîu (pe care le-au primit) ei au încărcat 12 saci. Dar nu ăsta a fost tot avansul. Au mai primit apoi 200 kg. floarea-soarelui, 243,150 secară, 243,150 kg. orz, cîteva sute de kg. de zarzavaturi ca: ceapă, varză, cartofi etc. şi 2123 lei.

Sau iată, alt exemplu! Ce cîştig avea bătrînul Szucs Valentin în gospodăria sa individuală, o poate spune el singur. În colectivă însă e altceva. Ce-a primit de la colectivă împreună cu cei doi fii ai săi pentru cele 701 zile-muncă, va ţine minte multă vreme. Niciodată n-a reuşit în cei 65 de ani ai săi, baci Valentin cu familia sa, ca să obţină după un an de muncă pe ţarină 1.752 kg. grîu, 280,400 kg. orz 280,400 kg. secară, 280,400 kg. floarea-soarelui, 2459,50 lei şi alte sute de kilograme de zarzavaturi. Dar aici în colectivă i-a fost dat să le obţină".

Comunistul Berki Francisc îşi încetă povestirea. Apoi, băgă de seamă că pipa i se stinsese şi îşi căută fără grabă chibriturile în buzunar. Dar înainte de a scăpăra chibritul de cutie, îşi ridică privirea spre mine ca pentru a nu uita ceva ce trebuie neapărat spus:

— Da. Aceasta este cu adevărat o fericire. Să trăieşti astfel de zile, cînd sub ochii tăi oamenii prind şi ei a simţi ce este viaţa bună.

TEOHARIDE ION
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

Să vezi cu ochii tăi animalele, insectele şi plantele despre care ţi se explică la orele de Ştiinţele naturale, sau citeşti în manuale, este un ajutor preţios în însuşirea mai temeinică a cunoştinţelor.

Elevilor de la Şcoala elementară din comuna Avrig regiunea Stalin, li s-a creat această posibilitate. Ei au amenajat în şcoală un muzeu de Ştiinţe naturale.

Foto: AGERPRES

Pînă cînd „sac fără fund“?

„Sac fără fund“ — aşa a denumit cu tristeţe unul din noii ingineri trimişi aici, fabrica textilă „Fusul“-Galaţi.

Intr-adevăr, deşi spre ea au fost îndreptate numeroase resurse materiale, oameni, circulări şi sfaturi, întreprinderea se menţine codaşă. Astăzi, cînd la chemarea partidului oamenii muncii din ţara întreagă luptă pentru sporirea producţiei bunurilor de larg consum, această fabrică de ţesături, lună de lună, nu îşi îndeplineşte planul. În plus, şi în strînsă legătură cu acest fapt, preţul de cost al producţiei întreprinderii continuă să fie unul din cele mai ridicate din întreaga industrie textilă. Pînă şi costul umflat pe care l-au tolerat aici organele Ministerului industriei uşoare pentru trimestrul III a.c., şi el a fost depăşit.

Ce ar fi trebuit să cunoască încă de mult cu privire la aceasta activiştii organizaţiei U.T.M. din fabrica „Fusul“?

Preţul de cost este principalul indice calitativ al muncii în producţie. El s-a dovedit a fi cel mai sensibil termometru pentru a afla situaţia îndeplinirii planului, a productivităţii muncii, a regimului de economii, a calităţii produselor, a disciplinei etc. Reducerea continuă a preţului de cost constituie o necesitate obiectivă în economia socialistă. Sumele economisite pe această cale dau posibilitatea de a se face noi investiţii în agricultură, în industrie, în instituţii social-culturale, şi astfel de a se asigura ridicarea nivelului de trai al maselor în viitor. Reducerea preţului de cost este unicul mijloc pentru ieftinirea mărfurilor vîndute către populaţie, şi astfel pentru ridicarea nivelului de trai al maselor chiar în prezent.

DE CE SE MENŢINE RIDICAT PREŢUL DE COST?

Un metru de pînză, printre alţi mii, a ieşit pe poarta fabricii „Fusul“ din Galaţi. Pe preţul trecut în factură nu scrie, dar cititorul poate totuşi afla că din costul acestui material, produs în trimestrul III a.c., 40,2 la sută îl reprezintă materia primă, iar 32,2 la sută cheltuielile de producţie în secţii. Sumele exagerate cheltuite la aceste articole — după cum se vede principalele elemente ale costului producţiei în fabrică — iată ce face ca metrul de pînză să revină mai scump decît trebuia.

„Secretul“ pentru care la fabrica „Fusul“ se cheltuiesc pentru materia primă sume mai mari decît în alte fabrici, n-ai nevoie să-l afli din dosare. În sectorul filatură, de pildă, pe jos, printre maşini, zac aruncate ţevi şi mosoare, iar echipa de levată, alergînd la fluierul maistrului, calcă în picioare atît bumbac puf cît şi fire abia produse. După ce va fi cutreerat fabrica, nimeni nu se va mira citind că în trimestrul trecut procentul de deşeuri atins aici a depăşit cu peste sută la sută cel admis conform planului.

Pricinile cărora li se datoreşte creşterea cheltuielilor de producţie din secţiile principale ale fabricaţiei sînt la rîndul lor evidente.

Salariile personalului auxiliar, care nu produce direct, din cauza marelui număr de muncitori în formare, atîrnă greu asupra costului producţiei. În plus, aceste salarii, fiind fixe şi nedepinzînd de îndeplinirea planului, încarcă cu atît mai mult preţul ţesăturilor cu cît se repartizează în prezent nu pe cantitatea de marfă prevăzută în plan, ci pe o cantitate mai mică.

Folosirea insuficientă a timpului de muncă — procentul mare de absenţe nemotivate şi întîrzieri, ca şi pierderile de vreme din cursul schimbului — împiedică de asemenea reducerea preţului de cost. Se face simţită folosirea incompletă a utilajului, cheltuirea stearpă a curentului electric etc.

Aşa stau lucrurile.

Sînt, desigur, şi întreprinderi care îşi pot motiva neîndeplinirea planului sau menţinerea ridicată a preţului de cost cu pricini care nu depind de ele. Fabrica „Fusul“ însă, după cum se vede, nu intră în rîndul acestora. Ea are asigurate — în

În atenţia comitetului U.T.M. de la fabrica „Fusul“-Galaţi

general — toate condiţiile materiale, pentru o activitate rodnică. Risipa, fluctuaţia, absenţele şi întîrzierile — lipsurile care, după cum s-a arătat, îi frînează munca — îşi au izvorul într-o altă cauză. *Aici s-a dus şi se duce o slabă muncă de educaţie comunistă.*

TINERETUL POARTĂ O MARE RĂSPUNDERE

Aproape în întregime reducerea preţului de cost şi îndeplinirea planului la întreprinderea „Fusul“ depinde azi de educarea comunistă a colectivului. Dar din acest colectiv cea mai mare parte o formează tineretul. Poate că nu în multe locuri ca aici activitatea fabricii spune atît despre însăşi activitatea organizaţiei U.T.M., care are sarcina să-l educe pe tineri în spiritul muncii constructive.

Comitetul organizaţiei U.T.M. de la fabrica „Fusul“ a fost în ultima vreme în repetate rînduri ajutat. S-au putut trage concluzii adînci din critica primită prin hotărîrea conferinţei regionale de partid Galaţi, desfăşurată de curînd.

Este adevărat că s-au luat, ca urmare, unele măsuri organizatorice, completîndu-se birourile organizaţiilor U.T.M. pe schimburi şi comitetul organizaţiei U.T.M. al fabricii. Membrii birourilor şi comitetului U. T. M. nu sînt însă nici acum cu toţii activi. Comitetul U.T.M. n-a ţinut şedinţă de peste o lună de zile. Secretara comitetului, tov. Florica Constantin, se împacă cu această situaţie şi chiar o motivează. În timp ce ea, muncind sectar şi supra aglomerîndu-se cu obligaţii, ajunge să se înfunde zile la rînd numai în încasarea cotizaţiilor, alţi tovarăşi nu îşi îndeplinesc sarcinile.

Munca în producţie a organizaţiei U.T.M. lîncezeşte. În mare parte vina pentru aceasta o poartă tov. Iordache Maria, care răspunde de problemele producţiei în cadrul comitetului. După ce îşi termină schimbul, ea pleacă liniştită acasă. Dar numai o vizită prin fabrică să fi făcut, şi tot ar fi aflat ceea ce nu ştie, şi anume că aproape toate brigăzile şi posturile utemiste de control despre care vorbeşte s-au destrămat din lipsa ajutorului său.

Cea mai mare greşeală care se face însă la „Fusul“ — şi de care răspunde şi comitetul U.T.M. — este aceea că nu se caută metode potrivite pentru educarea tineretului.

La o şedinţă recentă în sectorul filatură, în legătură cu indisciplina şi cu fluctuaţia iarăşi s-au făcut mustruluieli. Mult s-au mai folosit aici, spre a convinge, cuvinte mari: „tovarăşele nu-şi dau seama de importanţa...“, „ele nu contribuie la...“ etc. De asemenea s-au mai putut auzi deunăzi, asemenea „critici“ adresate unor muncitoare, că ele se preocupă de rochii frumoase, sau de dans.

Cui se adresează aceste cuvinte?

Cu fraze pompoase sînt plictisite fete de 17—18 ani, abia venite din sat, încă nelegate de fabrică, unele cu un nivel cultural destul de slab şi nepregătite din punct de vedere politic.

Predicile de a nu se preocupa de îmbrăcăminte sau dans sînt adresate unor tinere pline de viaţă, pe care în mod natural, inevitabil, distracţia şi eleganţa le atrag.

E clar că asemenea metode sfîrşesc prin a avea un efect potrivnic celui urmărit.

Comitetul U.T.M. trebuie să-şi desfăşoare munca tocmai pe baza pregătirii şi dorinţelor tineretului fabricii.

Activitatea educativă nu trebuie dusă în mod lozincar. În convorbirile agitatorilor, prin gazetele de perete, în cadrul adunărilor generale U.T.M., în învăţămîntul politic, tinerelor muncitoare să li se explice cu răbdare, pe înţeles şi apropiat, rostul muncii lor în lupta pentru sporirea producţiei bunurilor de larg consum, la care ne cheamă partidul.

Totodată, aci vor avea succes mai ales metodele specifice, tinereşti.

Bune rezultate pentru lichidarea fluctuaţiei, absenţelor şi întîrzierilor se pot aştepta din împrietenirea utemistelor fruntaşe în muncă cu tinere nou venite. Utemistele trebuie să explice pe înţeles tinerelor că rămînînd în întreprindere şi calificîndu-se, venind regulat la lucru, vor cîştiga mai bine, se vor putea îmbrăca frumos, şi în acelaşi timp vor face o faptă patriotică, asigurînd oamenilor muncii ţesături multe şi ieftine. Care utemistă fruntaşă nu va primi cu bucurie sfatul secretarului de U.T.M. de a avea în grijă o anumită tovarăşă mai nou venită în secţie, de a merge cu ea la cinematograf, la reuniuni, de a o invita acasă, de a-i da să citească poate prima carte din viaţa ei, şi astfel, treptat, de a o atrage în muncă?

Nu de mult, prin întreprindere au fost puse cîteva afişe, care arătau cît au dăunat producţiei absenţele unei tinere muncitoare. Poate că ar fi mai potrivită aici o agitaţie concepută altfel. Dacă fetele sînt dornice să-şi facă îmbrăcăminte frumoasă, de ce comitetul U.T.M. să nu popularizeze ce şi-au mai cumpărat fruntaşele şi tot odată să nu afişeze, de pildă, panouri în felul următor?

> *Tovarăşa Nicolov Vasilica, lipsind două zile de la lucru, a pierdut:*
> *70 lei primă de calitate,*
> *46 lei cîştigul mediu pe două zile, în total 116 lei,*
> *cu care îşi putea cumpăra*
> *O PERECHE DE CIZMULIŢE.*

Pe aceeaşi linie, e necesară înviorarea activităţii cultural-artistice, în care educaţia patriotică, comunistă, să fie făcută prin mijlocul scenetelor, cîntecului, jocului. Brigada artistică nou creată trebuie dezvoltată, cuprinzînd în ea cît mai multe din talentele fete ale fabricii. Pe cînd comitetul U.T.M. va începe să organizeze săptămînal reuniuni tovărăşeşti într-o sală din apropierea fabricii, unde să fie chemaţi prin invitaţii şi tineri de la şantierul naval — de pildă — şi unde, prin programul artistic să se combată fluctuaţia „păsărilor călătoare“, indisciplina, chiulul, risipa?

Direcţiunea întreprinderii „Fusul“ nu trebuie să mai întîrzie nici o zi acţiunea propusă pentru dezvoltarea căminului muncitoresc al fabricii, de care depinde în cea mai mare măsură crearea unui efectiv stabil. În acelaşi sens, comitetul de cămin are sarcina să îmbine activitatea artistică cu propaganda pentru igienă. În scopul asigurării condiţiilor de viaţă ale tinerelor ca şi pentru frecvenţa regulată în producţie.

În mijlocul acestei activităţi tinereşti să trăiască brigăzile şi posturile utemiste de control. Posturile utemiste au o sarcină nu prea grea, dar de seamă. Desfăşurînd de 2—3 ori pe săptămînă raiduri prin sectorul respectiv la terminarea schimbului, ele trebuie să combată prin gazete satirice şi să aducă la cunoştinţă şefilor de sector pe cei care lipsesc nemotivat, care întîrzie, care aruncă pe jos bumbacul sau nu-şi îngrijesc maşinile. Acum consumurile unor materiale au fost normate, iar evidenţa lor e ţinută pe secţii. Aceasta va înlesni posturilor de control să vegheze ca cei vinovaţi de cheltuieli inutile să plătească neapărat rebuturile, deşeurile şi defecţiunile provenite din neglijenţă.

★

Reducerea preţului de cost al producţiei pare încă unora din membrii comitetului U.T.M. de la fabrica „Fusul“ o sarcină abstractă, complicată, a conducerii întreprinderii, greu de urmărit în activitatea modestă, de zi cu zi, a activistului utemist cu tineretul. Iată însă că nu e aşa. Astăzi această fabrică e într-adevăr un „sac fără fund“ prin care se scurg banii poporului. Dar dacă tovarăşii din comitetul U.T.M. de la „Fusul“ sînt dornici să ajute la ridicarea fabricii din locul codaş unde se află, şi dacă conducerea comitetului orăşenesc U.T.M. Galaţi îi va ajuta mai practic decît pînă acum, această importantă îndatorire va putea fi în timp scurt îndeplinită. Planul va putea fi în viitor îndeplinit. Reducerea preţului de cost va contribui la reducerea preţurilor de vînzare, şi astfel la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

FILIP CERBU

Andrei Ianuarievici Vîşinski

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite necrologul lui Andrei Ianuarievici Vîşinski.

La 22 noiembrie 1954 a încetat subit din viaţă la New York în urma unei crize cardiace acute eminentul om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim locţiitor al Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., academicianul A. I. Vîşinski.

A. I. Vîşinski s-a născut în anul 1883 în oraşul Odesa. El a luat parte din tinereţe la mişcarea revoluţionară, şi a fost supus în repetate rînduri persecutărilor, deportărilor şi arestărilor din partea ohranei ţariste. În anul 1920 A. I. Vîşinski a devenit membru al Partidului Comunist.

După absolvire, în 1913, a Facultăţii juridice a Universităţii din Kiev, A. I. Vîşinski a activat pe tărîm literar şi pedagogic.

Din 1917 şi pînă în 1925 A. I. Vîşinski a ocupat funcţii de răspundere în Comisariatul Poporului pentru alimentaţie, iar ulterior la Tribunalul Suprem al R.S.F.S.R. fiind totodată profesor la catedra de Drept penal a Universităţii de Stat din Moscova.

Din 1925 pînă în 1931 A. I. Vîşinski a ocupat posturi de conducere în învăţămîntul public, fiind rector al Universităţii de Stat din Moscova, membru în Colegiul Comisariatului Poporului pentru învăţămîntul public al R.S.F.S.R., locţiitor al preşedintelui Consiliului ştiinţific de Stat al Comisariatului Poporului pentru învăţămîntul public al R.S.F.S.R.

Timp de mai mulţi ani (1931—1939) A. I. Vîşinski a ocupat posturi de conducere în organele procuraturii şi justiţiei sovietice, fiind procuror al R.S.F.S.R., locţiitor al Comisarului Poporului pentru justiţie al R.S.F.S.R., iar mai tîrziu procuror al U.R.S.S.

Din 1939 şi pînă în 1944 A. I. Vîşinski a fost locţiitor al preşedintelui Consiliului Comisarilor Poporului al U.R.S.S. Tot în aceşti ani el şi-a început activitatea sa rodnică în posturi de conducere ale diplomaţiei sovietice. El a fost locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., ministru al Afacerilor Externe, iar apoi reprezentantul permanent al U.R.S.S. la Organizaţia Naţiunilor Unite şi totodată prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

A. I. Vîşinski a participat la numeroase consfătuiri şi conferinţe internaţionale din cele mai importante atît în anii războiului, cît şi în perioada de după război. El a condus în repetate rînduri delegaţiile U.R.S.S. la sesiunile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite. Remarcabilele sale cuvîntări în apărarea păcii şi securităţii popoarelor, împotriva agresiunii imperialiste şi pregătirii unui nou război sînt cunoscute popoarelor din toate ţările. Sînt de asemenea cunoscute meritele sale în apărarea intereselor ţărilor de democraţie populară şi ale întregului lagăr democrat.

Ocupînd posturi de conducere de mare răspundere ale Statului Sovietic, A. I. Vîşinski a desfăşurat în acelaşi timp o vastă activitate ştiinţifică, pe care nu a întrerupt-o pînă în ultimele zile ale vieţii sale. El a fost membru activ al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi membru în Prezidiul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

La Congresele al 18-lea şi al 19-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. A. I. Vîşinski a fost ales membru al Comitetului Central al Partidului Comunist.

În tot timpul activităţii sale de stat şi diplomatice A. I. Vîşinski şi-a consacrat toate forţele, vastele sale cunoştinţe şi talentul său cauzei consolidării Statului Sovietic, a apărat neobosit interesele Uniunii Sovietice pe arena internaţională luptînd cu ardoare bolşevică pentru cauza comunismului, pentru consolidarea păcii internaţionale şi a securităţii generale.

Meritele deosebite ale lui A. I. Vîşinski faţă de Statul Sovietic şi Partidul Comunist s-au bucurat de o înaltă preţuire din partea Guvernului Sovietic.

El a fost distins de şase ori cu Ordinul Lenin, decorat cu Ordinul Drapelul Roşu al Muncii şi cu diferite medalii.

Ne-a părăsit unul din cei mai de frunte activişti ai Statului Sovietic, un talentat diplomat sovietic şi eminent om de ştiinţă. A. I. Vîşinski a fost un fiu credincios al Partidului Comunist, plin de abnegaţie în munca sa, extrem de modest şi exigent faţă de sine însuşi. Oamenii sovietici vor păstra de-a pururi în inimile lor amintirea luminoasă a lui A. I. Vîşinski, luptător activ şi neobosit pentru interesele Uniunii Sovietice şi ale întregului lagăr al democraţiei şi socialismului, pentru pace şi întărirea prieteniei între popoare.

Concluzia medicală asupra morţii lui A. I. Vîşinski

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit concluziei medicale, moartea lui A. I. Vîşinski a survenit în urma unei paralizii subite a miocardului.

Comunicatul Comisiei pentru organizarea funeraliilor

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Comunicatul Comisiei pentru organizarea funeraliilor lui A. I. Vîşinski: La 23 noiembrie, sicriul cu corpul neînsufleţit al lui A. I. Vîşinski a fost transportat cu un avion special de la New York la Moscova. Sicriul cu corpul neînsufleţit al lui A. I. Vîşinski este însoţit de G. N. Zarubin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în S.U.A.

Oamenii muncii vor avea acces în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor pentru a aduce ultimul omagiu defunctului. Funeraliile lui A. I. Vîşinski vor avea loc în Piaţa Roşie.

Data şi orele de acces în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor precum şi data funeraliilor vor fi anunţate ulterior.

Şedinţa de doliu a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite:

În după amiaza zilei de 22 noiembrie a avut loc o şedinţă plenară de doliu a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite în legătură cu încetarea din viaţă a lui Andrei Ianuarievici Vîşinski, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la organizaţia Naţiunilor Unite, şeful delegaţiei sovietice la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale, prim-locţiitor al Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Adunarea Generală a ascultat în picioare declaraţia preşedintelui Van Kleffens care a spus:

Îngăduiţi-mi să exprim încă odată profunda durere pentru subita încetare din viaţă a colegului nostru, reprezentantul Uniunii Sovietice, domnul Vîşinski.

Acei care au avut prilejul să-l vadă şi să-l asculte pe Vîşinski în şedinţele noastre, acei care au avut prilejul să ia parte cu el la dezbateri, nu vor uita niciodată inteligenţa sa vie, argumentarea sa iscusită, talentul său oratoric, spiritul său ascuţit şi ironia sa.

Ne dăm cu toţii seama că Uniunea Sovietică a pierdut un eminent om de stat.

Îi aducem omagiul nostru şi exprimăm de asemenea condoleanţe familiei sale, guvernului său şi ţării sale.

Noi nu-l vom uita pe Vîşinski, unul din cei mai capabili colegi ai noştri şi sîntem îndureraţi de încetarea sa din viaţă.

Au exprimat apoi condoleanţe delegaţiei sovietice, guvernului şi poporului Uniunii Sovietice reprezentanţii ţărilor membre ale O.N.U. la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale.

A. A. Sobolev, a mulţumit în numele delegaţiei sovietice, tuturor delegaţiilor care au exprimat condoleanţe pentru pierderea grea suferită de Uniunea Sovietică prin încetarea din viaţă a lui A. I. Vîşinski.

A. A. IGNATIEV

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: În legătură cu încetarea din viaţă după o boală îndelungată a generalului locotenent în rezervă Alexei Ignatiev, la 23 noiembrie ziarele publică următorul necrolog:

A. A. Ignatiev s-a născut în anul 1877. După ce a primit o temeinică educaţie militară în corpurile de cadeţi şi paji şi la Academia Statului Major General al armatei ruse, în anul 1904 el a luat parte la războiul ruso-japonez şi ulterior a lucrat în diplomaţia militară.

În momentul izbucnirii Revoluţiei Socialiste din Octombrie, A. A. Ignatiev se afla în Franţa. Printre cei mai buni reprezentanţi ai intelectualităţii ruse militare, ca adevărat patriot, el a trecut fără şovăire de partea puterii sovietice, consacrîndu-şi întreaga activitate politico-socială ulterioară Patriei Socialiste.

Pînă în anul 1937, A. A. Ignatiev a lucrat ca diplomat în Franţa.

Întorcîndu-se în Uniunea Sovietică, el a ocupat o serie de posturi de răspundere la şcoli militare superioare şi la editura militară a Ministerului Apărării al U.R.S.S. În perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei el a activat ca publicist, scriind în presa militară centrală şi de front.

A. A. Ignatiev a fost membru al Uniunii scriitorilor sovietici. El este autorul cărţii „50 de ani sub arme“, căreia cititorii sovietici îi acordă o înaltă preţuire.

Memoria generalului locotenent A. A. Ignatiev va rămîne vie în inimile noastre.

K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin, A. M. Vasilevski, G. K. Jukov, N. G. Kuzneţov, A. A. Fadeev, P. F. Jigariov, M. I. Nedelin, M. S. Malinin, A. S. Jeltov, F. F. Kuzneţov, A. A. Surkov, K. M. Simonov, N. S. Tihonov, F. V. Gladkov, B. N. Polevoi, Vs. Ivanov, P. P. Verşigora, B. A. Lavreniev, L. V. Nikulin.

★

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 noiembrie, au avut loc la Moscova la cimitirul Novo-Devicie funeraliile scriitorului Alexei Alexeevici Ignatiev, general locotenent în rezervă.

Sicriul cu trupul neînsufleţit al lui A. A. Ignatiev a fost aşezat în sala Casei Centrale a scriitorilor. În jurul catafalcului au fost depuse nenumărate coroane de flori naturale. Răsună melodii de doliu, şuvoaie nesfîrşite de oameni trec pe lîngă sicriu, în adîncă reculegere.

Orele 14,30. În numele conducerii Uniunii scriitorilor sovietici, K. M. Simonov a deschis mitingul de doliu. Scriitorii B. N. Polevoi, P. P. Verşigora, B. A. Lavreniev, L. V. Nikulin, au rostit scurte cuvîntări consacrate memoriei lui A. A. Ignatiev. Ei l-au caracterizat pe A. A. Ignatiev ca pe unul din cei mai buni reprezentanţi ai intelectualităţii ruse militare, adevărat patriot, care a trecut fără ezitare de partea Puterii sovietice, consacrîndu-şi întreaga activitate politico-socială patriei socialiste.

Mitingul de doliu a luat sfîrşit. Cortegiul funebru se îndreaptă spre cimitirul Novo Devicie.

La cimitir a avut loc un scurt miting. Acesta a fost deschis de scriitorul P. P. Verşigora. În numele Ministerului Apărării al U.R.S.S. a vorbit general-maior V. F. Loboda, în numele scriitorilor — K. O. Lidin.

După terminarea mitingului de doliu, în acordurile imnului de stat al U.R.S.S. sicriul este coborît încet în mormînt. Sînt trase salve de armă. Pe mormîntul proaspăt se aşează o placă de marmoră cu inscripţia: „Scriitorul general locotenent Ignatiev Alexei Alexeevici. 1877-1954“.

Matei Millo, ctitor al teatrului romînesc

Ion Finteşteanu
artist emerit al R.P.R.
laureat al Premiului de Stat

Se împlinesc, la 24 noiembrie, una sută patruzeci de ani de la naşterea marelui actor Matei Millo, care a pus fundaţia solidă a teatrului romînesc, curăţindu-i repertoriul de buruiana franţuzită a cinului boieresc din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, valorificînd limba romînească pe scenă, sprijinind literatura dramatică originală, făcînd din scenă o tribună de luptă romînească în cadrul ideilor progresiste ale acestui frămîntat mijloc de veac, dînd actorului o conştiinţă socială şi punînd bazele tradiţiei realiste a teatrului romînesc.

Frămîntat de un puternic vînt de libertate, veacul al XIX-lea a dat un avînt deosebit literaturii progresiste care, în teatrul din occident a găsit un mare interpret în Frédéric Lemaître pe care Matei Millo l-a văzut jucînd la Paris între anii 1840—45, în pragul marilor dezbateri ale revoluţiei burgheze din 1848. În această primă jumătate a veacului trecut, în Rusia se puneau bazele literaturii clasice care, cu Griboedov, Gogol, A. Ostrovschi intra triumfal pe sub arcul de triumf al literaturii clasice, în Panteonul culturii universale. Pe de altă parte, marii democraţi revoluţionari ruşi Belinski, Cernîşevski şi Dobroliubov creau o estetică nouă, *estetica realistă* care sprijinea astfel o dramaturgie nouă şi o interpretare nouă în teatru, interpretarea realistă a marilor actori ai acestui veac, Mocialov, Martînov, familia Sadovschi şi alţii, toţi exponenţi ai şcolii create de marele Şcepkin, care a făcut din scenă tribuna de la care actorul era chemat să comunice poporului adevărul vieţii.

La noi, în această vreme, cinul boieresc sugruma orice posibilitate de afirmare a spiritului romînesc, socotindu-l incapabil de a crea valori culturale şi, mai ales, de a se exprima în frumoasa limbă a pămîntului, limba robilor de pe moşiile boierilor, la rîndul lor sclavi ai privilegiilor şi intereselor lor de clasă. Împotriva acestui curent de înrobire prelungită a sufletului naţional s-a ridicat, cu o nobilă renunţare la povara privilegiilor sale de clasă, feciorul spătarului Vasile Millo, ispravnic de Roman şi al Zamfirei Prăjescu, angajîndu-se, în pofida piedicilor pe care i le punea propria lui familie şi stăpînirea, la măreaţa luptă de eliberare spirituală a poporului din jugul retrogradelor dogme impuse de un regim feudal întîrziat pe meleagurile noastre. Matei Millo lansa în această luptă o armă nouă, neuzitată în teatru, *limba romînească* — cu care să demaşte, biciuindu-le, moravurile unei societăţi putrede şi corupte, înstrăinată de sufletul sănătos al poporului.

Mircea Ştefănescu, autorul piesei „Matei Millo“, a dat viaţă literară acestui mare pionier al teatrului romînesc, personalitate complexă a celei de a doua jumătăţi a veacului trecut, căci Matei Millo a fost, în aceeaşi măsură, un deschizător de drumuri în teatru şi dramaturgie, un luptător pe tărîm social-cultural, un dascăl şi protagonist al şcolii realiste şi un mare actor al vremii sale. Iată de ce, sarcina de a-l interpreta pe scena teatrului ctitorit de el, după o sută de ani, mi-a creat probleme dificile de dezlegat. Asemenea probleme se ivesc îndeobşte ori de cîte ori actorul are de creat un personaj istoric. Marele actor sovietic N. Cercasov, în cartea sa „Din însemnările unui actor“, vorbind despre crearea personajului istoric, ca despre cea mai complicată îndeletnicire a actorului, spune că *„trebuie să arăţi nu numai omul, locul şi rolul său în istorie, dar şi istoria însăşi: să dezvălui cauzele adevărate ale evenimentelor ce se petrec“*. Crearea unui asemenea personaj este cu atît mai dificilă cu cît trebuie să exprimi ceea ce este tipic. Şi aici au început dificultăţile.

Personajul creat de Mircea Ştefănescu este puternic conturat oferindu-l actorului care are sarcina de a-l interpreta sub aspectele majore ale umanităţii lui, prin atitudinea lui faţă de om (Ioniţă — Catrina — grupul de actori şi Smarandache sufleru l), faţă de sufletele moarte cu chip de om ale familiei sale şi protipendadei (postelnicul Manolache — mătuşa Pulcheria — Barboi — Nunuţă Bacalu — cronicarul etc.), faţă de frămîntările sociale ale vremii, prin lupta lui neostenită de a da o îndrumare nouă teatrului romînesc, sfîrşită în apoteoza dramaturgiei noi romîneşti, care aduce probleme de viaţă şi oameni adevăraţi pe scenă, comedia lui Ion Luca Caragiale. Millo apare cu chipul inspirat al omului nou, educat în ideile progresiste ale veacului, în luptă cu lumea retrogradă a cinului boieresc de care se desprinde, căci „boieria“ lui este în inima lui caldă care bate alături de inima poporului.

Tonul lui familiar, la început, cînd revine de la Paris în sînul familiei, spiritual şi usturător, devine senin şi hotărît cînd îşi descoperă ideile şi îşi comunică viziunea lui cea nouă despre lume şi problemele ei mari. Adevărata lui bogăţie se află în inima lui şi în cutia cu peruci, sulimanuri şi role; în inima lui şi în această cutie a rodit o sămînţă nouă, tradiţia teatrului nostru de azi.

În contact cu Pascali, alt mare actor al epocii — reprezentînd tendinţa spre repertoriul mare occidental — şi trupa lui, Millo relevează pe vizionarul şi constructorul adevăratului teatru romînesc şi, în raporturile sale cu tineri actori şi cu Smarandache, sufleru l teatrului de la Copou, ne aduce pe scenă spiritul său constructiv directorial, uman şi cutezător, mobilizator, falnic dirijîndu-şi trupa şi mînuind cupletul ca pe un harapnic în faţa cinului boieresc din scena spectacolului. Un fir discret de dragoste abia mărturisită se strecoară prin viaţa lui, încălzind personajul dar neabătîndu-l şi neostenindu-l din munca şi sarcina vieţii lui de actor-luptător. Personajul va reapare după 30 de ani, bătrîn, dar viu în credinţa lui, găsind totuşi forţa de a reacţiona împotriva ruinei morale a vechii sale familii îmburghezite; este flacăra din geniul maestrului care nu se va linişti decît în seninătatea victoriei de la finalul piesei cînd toată omenia şi măiestria actorului mare care a fost Matei Millo, spre apusul vieţii sale fizice, va lansa mesajul său de adio, în faţa sălii goale a teatrului ctitorit de dînsul.

Dificultatea mare pe care mi-o prezenta rolul lui Matei Millo nu-mi venea numai din sarcina de a-l reprezenta în esenţa lui social-politică, dar mai ales din pricină că personajul meu istoric a fost şi *un mare actor*, unul din cei mai mari ai teatrului nostru. Îl cunoşteam, i-am învăţat cupletele, m-am apropiat de dînsul cu timiditatea ucenicului, pentru că ştiinţa lui de teatru mi-a transmis-o prin N. Soreanu care i-a fost ucenic şi tovarăş de teatru, iar mie mi-a fost îndrumător şi tovarăş de scenă, pînă acum cîţiva ani cînd Nicolae Soreanu s-a săvîrşit din viaţă. Şi totuşi sarcina era deosebit de grea pentru că trebuia să redau, cel puţin cu mijloace apropiate, cinstite, un mare actor care la 73 de ani, *„umplea scena cu viaţa, cu şaga, cu bogăţia şi invenţiunile jocului său“* (Ionescu Gion). Iar Aristizza Romanescu îşi amintea: *„Jucam cu el, Manolescu* (Grigore n.a.) *şi eu şi jocul lui atît ne fermeca uneori încît întîrziam replicele. În povestirea luării drapelului,* (din piesa *„Moş Odinioară“* n.a.) *el, mic şi gros, devenea înalt, mare, erou, uriaş, — atîtea calităţi dramatice avea“*.

Am studiat cu migală personajul, am călătorit cu el la Paris ca să ştiu cum să-l aduc în scenă, la înapoiere, l-am scotocit în amintirile vremii şi-n amintirile trecute mie de la N. Soreanu, l-am confruntat cu mine însumi, căutînd a-mi acorda coarda artistică şi a descoperi tonalitatea personajului meu, apropiindu-mă de ea cu evlavie, pînă cînd Matei Millo s-a plămădit în mine simplu, firesc, căci *omul-Millo şi actorul-Millo era unul şi acelaşi, adevărat şi în viaţa cea de toate zilele şi pe scenă*, unde, el — la rîndul lui — a creat *oameni adevăraţi!* Dacă am realizat întrucîtva acest rol, sarcina mea împlinită s-ar datora adîncii emoţii cu care l-am plămădit; iar dacă munca mea de creaţie a fost depăşită de complexitatea faţetelor pe care le prezintă personajul lui Matei Millo, de vină n-ar fi decît slabele mele puteri de cutezător Prometeu, cu care am cercat să fur flacăra sacră a marelui maestru, care ne-a lăsat tradiţia meşteşugului său şi dragostea lui fierbinte pentru teatru, să o trecem mai departe generaţiilor de actori...

Pentru viitorul copiilor noştri

B. Weintraub
director al Spitalului de copii „Emilia Irsa“

Cititorii vor putea crede — văzîndu-mi calitatea de medic — că voi vorbi despre necesitatea menţinerii şi apărării păcii pentru bunul mers al activităţii medicale în mijlocul oamenilor.

Această părere este temeinic fondată. Este părerea oamenilor cinstiţi care doresc pacea, care ascultă cu emoţie gunguritul copilaşilor şi veghează cu străşnicie ca zîmbetul lor neştiutor, joaca lor nevinovată, viaţa lor luminată să nu fie întunecate de norii învolburaţi ai furtunii necruţătoare a unui nou măcel mondial.

Şi totuşi, nu voi ţine socoteală de această calitate a mea. Pentru a-ţi spune cuvîntul în problemele vitale ale omenirii, este necesar să fii în primul rînd *om*. Astfel doresc să fie socotit şi cuvîntul meu.

În calitate de om care iubeşte ceea ce este mai scump între toate pe lume — *omul* — doresc să vorbesc. Doresc să vorbesc în calitate de om care am văzut multe în viaţă şi am învăţat multe de la ea.

Desigur, cei vîrstnici cunosc multe lucruri din istoria ultimelor decenii şi îşi amintesc evenimentele importante pentru ţările Europei în general, pentru ţara noastră în special. Tineretului însă trebuie să-i amintim unele lucruri, pentru ca să poată preţui şi mai departe în adevărata ei lumină viaţa sa liberă, să muncească şi să lupte cu şi mai multă abnegaţie în folosul apărării păcii.

Astăzi, cînd popoarele Europei cer construirea unui sistem de securitate colectivă, este deosebit de instructiv să facem o incursiune în trecutul apropiat al ţării noastre.

Nu putem uita şi nu vom uita niciodată că în ultimii 40 de ani poporul nostru a cunoscut toate relele pe care războiul le poartă cu sine. Nu pot fi uitaţi cei aproape 2 milioane de morţi şi sinistraţi din cele două războaie mondiale. Nu pot fi uitate toate nenorocirile impuse nouă şi altor popoare ale Europei de către militarismul german, fie el de pe vremea lui Wilhelm sau a lui Hitler.

Dar timpurile s-au schimbat. A învins şi la noi forţa cea nouă a luminii de la răsărit. Poporul este astăzi stăpîn pe soarta sa. Guvernul nostru îşi spune cuvîntul cu hotărîre şi consecvenţă în problemele internaţionale importante. Întregul popor aprobă cu căldură răspunsul guvernului R.P.R. la nota guvernului sovietic. Poporul romîn doreşte o conferinţă pe întreaga Europă, la care reprezentanţi ai tuturor popoarelor europene să se angajeze solemn pe calea colaborării, pentru asigurarea securităţii colective în Europa. Securitatea colectivă înseamnă încredere reciprocă, muncă paşnică, viaţă liniştită pentru toate popoarele Europei indiferent de orînduirea lor socială. Voinţa popoarelor este un factor deosebit de puternic în lupta pentru pace şi această voinţă va învinge forţele negre ale războiului.

Duşmanilor păcii putem să le repetăm avertismentul poetului:

„În zadar vă zbateţi şi asudă
Fruntea voastră galbenă ca ceara,
Nu puteţi, degeaba-i orice trudă,
Să legaţi cu lanţuri primăvara“.

Grăbirea creerii Uniunii Europei occidentale

LONDRA 23 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, la 22 noiembrie a început la Londra şedinţa grupului provizoriu de lucru al aşa-numitei Uniuni a Europei occidentale

La şedinţele grupului de lucru participă reprezentanţi ai Franţei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Germaniei occidentale şi Italiei, precum şi Harold Caccia, adjunctul subsecretarului de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei.

Fără a aştepta ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris, participanţii la tratative s-au adunat pentru a pregăti chestiunile organizatorice legate de planul creării Uniunii Europei occidentale.

Şesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Cuvîntarea scriitorului sovietic Alexandr Korneiciuk

STOCKHOLM 23 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de Alexandr Korneiciuk la 20 noiembrie în cadrul sesiunii Consiliului Mondial al Păcii.

Scriitorul sovietic Alexandr Korneiciuk a amintit că de la Stockholm a răsunat primul apel care a chemat omenirea la luptă împotriva forţelor sinistre ale bombei atomice. De aici a fost adresat lumii apelul cerînd interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă. O treime din omenire şi-a pus semnăturile pe acest apel.

Primejdia însă nu a dispărut, nu a încetat să existe. Ea continuă să ne amenințe. Despre ea ni se aminteşte într-una. La 25 octombrie a.c., generalul Grünther, comandantul şef al forţelor armate ale pactului nord-atlantic, a declarat în mod făţiş că forţele armate ale Uniunii nord-atlantice intenţionează să folosească arma atomică într-un viitor război.

Korneiciuk a arătat în continuare că Uniunea Sovietică duce în mod consecvent şi neîntrerupt o politică de pace şi luptă în mod permanent, consecvent şi perseverent, indiferent de împrejurări, pentru interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen, pentru limitarea armamentelor în general.

Începînd din anul 1946 şi pînă în anul 1954, problema interzicerii armelor de exterminare în masă a fost ridicată de reprezentanţii sovietici la toate sesiunile Adunării Generale a O.N.U. şi în comisiile pentru energia atomică...

Militarismul german care a pornit de două ori împotriva Europei şi care a fost zdrobit de două ori cu preţul vieţii a milioane de oameni, reînvie şi ne ameninţă din nou; nu trebuie să subapreciem această primejdie, cu atît mai mult cu cît de data aceasta există intenţia de a-l înarma cu arme atomice — arme de exterminare în masă.

Iată dece, a spus în continuare Korneiciuk, popoarele trebuie astăzi să-şi sporească energia în lupta pentru interzicerea armei termonucleare, pentru reducerea tuturor tipurilor de armament.

Nu putem să nu subliniem faptul că, îndeosebi, în ultima vreme în S.U.A., răsună tot mai fierbinte glasul reprezentanţilor diferitelor pături ale societăţii, care cer încetarea cursei înarmărilor şi interzicerea armei termonucleare.

Urăm din toată inima marelui popor american succese în această luptă nobilă pentru pace şi înţelegere între popoare.

Popoarele lumii cer ca uriaşa realizare a ştiinţei — dezintegrarea nucleului atomic — să nu fie niciodată folosită ca forţă destructivă, ci exclusiv în folosul omului. Pentru prima oară în lume, în Uniunea Sovietică energia atomică a fost pusă în slujba poporului. În declaraţia guvernamentală de la 1 iulie 1954 se spunea că în U.R.S.S. au fost încheiate cu succes lucrările de proiectare şi construcţie a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică pentru agricultură şi industrie. Oamenii de ştiinţă şi inginerii sovietici desfăşoară cu succes lucrări pentru crearea de centrale electrice industriale pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000—100.000 kw.

Activitatea guvernului sovietic îndreptată spre realizarea unui acord cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă se bucură de sprijinul fierbinte al popoarelor din ţara noastră. În U.R.S.S., apelul de la Stockholm care cere interzicerea armei atomice a fost semnat de peste 115 milioane de persoane — întreaga populaţie adultă a Uniunii Sovietice.

Korneiciuk a vorbit apoi despre propunerea sovietică cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă în problema securităţii în Europa.

În cadrul conferinţei de la Berlin, a spus el, Uniunea Sovietică şi-a prezentat propunerile în problema securităţii colective în Europa şi s-a adresat celorlalte state cerîndu-le să-şi prezinte propunerile în această problemă. Inspiratorii acordurilor de la Paris şi Londra care astăzi vor să dea impresia că abia din ultima notă sovietică au aflat pentru prima oară de propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă în Europa; se pun într-o situaţie ridicolă. Noi înţelegem însă că ei nu au avut, fireşte, timp să studieze propunerile sovietice deoarece în ultimele luni ei şi-au petrecut mai mult timp în avion, străduindu-se zi şi noapte din răsputeri să scindeze Europa, să înarmeze Germania occidentală şi au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a împiedica crearea unui sistem de securitate colectivă.

La 9 noiembrie a. c. două oraşe — Stalingrad şi Coventry — au adresat în comun Organizaţiei Naţiunilor Unite un apel cu privire la interzicerea armei atomice şi scoaterea acesteia din armamentul statelor. Două oraşe, care au suferit direct de pe urma grozăviilor războiului, care au sorbit pînă la fund cupa amară a nenorocirilor pricinuite de război şi-au dat profund seama ce înseamnă şuieratul neîncetat al bombelor care distrug cartiere întregi, cînd piere şi dispare ceea ce a fost creat, construit şi ridicat în decursul unor ani îndelungaţi de generaţii întregi.

Între Stalingrad şi Coventry este o distanţă mare. Lordul-primar al oraşului Coventry şi preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Stalingrad vorbesc limbi diferite. Locuitorii din Coventry şi locuitorii din Stalingrad duc o viaţă diferită, dar cînd a fost vorba de salvarea oraşelor, de salvarea a sute de mii de fiinţe vii, ei au găsit un limbaj comun, sentimente identice şi cuvinte identice pentru a confirma voinţa lor de pace, pentru a confirma curajul lor nestrămutat în lupta pentru pace.

În încheiere Korneiciuk a spus:

În numele partizanilor păcii din Uniunea Sovietică, sprijin cu căldură ideea convocării în prima jumătate a anului 1955 a unui congres al popoarelor lumii, la care se va confirma din nou cu toată tăria năzuinţa întregii omeniri spre pace, colaborare şi prietenie între toate popoarele şi statele.

Îngăduiţi-mi să vă asigur că marele popor sovietic a considerat şi consideră apărarea păcii în întreaga lume drept principala lui sarcină şi nu-şi va precupeţi forţele în această acţiune sfîntă.

★

STOCKHOLM 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 noiembrie, în cadrul sesiunii Consiliului Mondial al Păcii au lucrat diferite comisii şi subcomitete. La Stockholm continuă să sosească participanţi la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

★

STOCKHOLM 23 (Agerpres). — TASS transmite:

În dimineaţa zilei de 23 noiembrie, au avut loc şedinţele Comisiilor pentru elaborarea rezoluţiilor cu privire la problemele discutate la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

În a doua jumătate a zilei a început şedinţa plenară de închidere a sesiunii.

Congresul Partidului Popular Revoluţionar Mongol

ULAN BATOR 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 noiembrie, în cadrul celui de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, P. Şirendib, membru în Biroul Politic al C. C. al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, a prezentat raportul asupra Directivelor Congresului al XII-lea al P.P.R.M. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei Republicii Populare Mongole.

După cum a subliniat raportorul, bilanţul primului cincinal din anii 1947—1952 constituie o mărturie a marilor succese obţinute de poporul mongol.

Sarcina celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei Republicii Populare Mongole pe anii 1953—1957 constă în continua dezvoltare a creşterii animalelor — ramura hotărîtoare a economiei R. P. Mongole — precum şi a industriei, transporturilor şi telecomunicaţiilor şi în asigurarea pe această bază a creşterii neîncetate a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Un loc important din raportul tovarăşului Şirendib cu privire la Directivele Congresului al XII-lea al partidului este rezervat problemelor circulaţiei mărfurilor, transporturilor şi telecomunicaţiilor.

În noul plan cincinal se prevede creşterea de 1,5—2 ori a vînzării către populaţie a celor mai importante mărfuri industriale şi alimentare. Odată cu reducerea preţurilor cu amănuntul la mărfurile de consum popular, cu mărirea salariilor muncitorilor şi funcţionarilor, este prevăzută extinderea construcţiei comunale şi de locuinţe. În Directive se acordă o mare importanţă dezvoltării continue a ocrotirii sănătăţii. În ţară, numărul de medici s-a mărit de peste 2,5 ori, iar numărul centrelor medicale de două ori.

O sarcină primordială a celui de al doilea plan cincinal este asigurarea obligativităţii învăţămîntului elementar general pentru copiii în vîrstă şcolară din raioanele săteşti şi pregătirea pentru învăţămîntul obligator de şapte ani la oraşe.

Partidul nostru, a declarat tov. Şirendib, trasează un vast program pentru dezvoltarea R. P. Mongole pe calea construirii socialismului. Bazîndu-se pe ajutorul multilateral al marelui popor sovietic — frate şi prieten, pe colaborarea cu marele popor chinez şi cu toate ţările puternicului lagăr al socialismului, poporul nostru, sub conducerea partidului său popular revoluţionar, va obţine noi şi glorioase victorii.

După prezentarea raportului au început discuţiile.

Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!

Prima zi a procesului

KARLSRUHE 23 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În dimineaţa zilei de 23 noiembrie a început în faţa Tribunalului constituţional de la Karlsruhe procesul înscenat Partidului Comunist din Germania.

În prima şedinţă avocaţii apărării au formulat cererea de recuzare a doi din membrii completului de judecată, Dr. Wintrich şi Dr. Stein, pentru motivul că prin activitatea lor din trecut ei au dovedit că nu pot fi consideraţi imparţiali. Instanţa a respins cererea de recuzare a judecătorului Wintrich — iar în cererea de recuzare a judecătorului Dr. Stein, Tribunalul a amînat pronunţarea pentru după amiaza aceleiaşi zile.

Oamenii muncii vest-germani cer încetarea procesului

BERLIN 23 (Agerpres). — Prin procesul înscenat de autorităţile de la Bonn Partidului Comunist din Germania, guvernul Adenauer urmăreşte ca odată cu scoaterea în afara legii a Partidului Comunist, să dea o lovitură grea mişcării muncitoreşti vest-germane şi mişcării pentru pace şi unitate care a cuprins masele largi ale populaţiei din Germania occidentală.

Urmărind să nimicească forţa conducătoare a luptei pentru pace, unitate şi independenţă din Germania occidentală, guvernanţii de la Bonn au încercat încă din 1951 să scoată Partidul Comunist în afara legii.

În faţa puternicelor proteste ale opiniei publice vest-germane tribunalul din Karlsruhe nu a putut da curs imediat cererii guvernului. Ca urmare a mişcării de protest, în tot cursul anilor 1952 şi 1953 tribunalul a amînat de la o dată la alta începerea procesului pregătit împotriva Partidului Comunist de guvernul Adenauer.

Nu este deloc întîmplător că începerea acestui proces are loc în ajunul ratificării acordurilor de la Paris cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Partidul Comunist a demascat cu hotărîre scopurile şi consecinţele dezastruoase ale acestor acorduri, a mobilizat şi continuă să mobilizeze poporul la lupta împotriva reînarmării şi a refacerii wehrmachtului hitlerist.

Faptul că tribunalul federal a respins cererea privitoare la anularea acestui proces samavolnic în ciuda uriaşului val de proteste care a cuprins toate păturile populaţiei vest-germane, arată clar că guvernul de la Bonn se teme mai mult decît de orice de Partidul Comunist, care se află în primele rînduri ale luptei pentru pace şi unitatea ţării.

Este limpede că politica lui Adenauer a intrat într-un impas. Populaţia din Germania occidentală îşi dă tot mai bine seama că politica de reînarmare constituie o încălcare a intereselor tuturor popoarelor, inclusiv ale poporului german.

Intenţia guvernului Adenauer de a scoate Partidul Comunist în afara legii a provocat un puternic val de proteste în întreaga Germanie.

Reprezentanţi ai celor mai diferite pături ale populaţiei, muncitori, intelectuali, femei, tineri, oameni de apartenenţă politică diferită, s-au pronunţat împotriva metodelor fasciste ale guvernului şi au cerut anularea acestui proces.

Alături de patrioţii germani

Acad. Mârza D. Vasile

Din Germania occidentală ne vine o veste care umple de indignare inima oricărui om cinstit. Sub presiunea imperialiştilor de peste ocean, revanşarzii de la Bonn au început la Karlsruhe procesul înscenat Partidului Comunist din Germania. Fascismul şi militarismul german în refacere, sub paza baionetelor ocupanţilor americani, pun la cale scoaterea din legalitate a avangărzii clasei muncitoare din Germania occidentală.

Cei care au împins hitlerismul german la sălbăticii şi crime înspăimîntătoare contra umanităţii, cei care au împins acest hitlerism spre suprimarea tuturor drepturilor şi libertăţilor poporului german, cei care au suprimat odată cu libertăţile şi dreptul de asociere în sindicate şi de grevă, ridică din nou capul, reiau întru totul vechile practici teroriste.

În urmă cu un sfert de veac, sălbaticii ciraci ai lui Hitler au început pregătirea războiului lor agresiv pentru înrobirea popoarelor Europei prin aruncarea în ilegalitate a Partidului Comunist din Germania, a singurului partid care ar fi putut răsturna criminalele planuri imperialiste. Ce a urmat ne amintim cu toţii. Mii şi mii de comunişti, activişti sindicali, patrioţi au fost aruncaţi în temniţe. În Germania a fost ridicată o puternică maşină de război pentru subjugarea popoarelor. Trupele hitleriste au pîrjolit pămînturile Austriei, Cehoslovaciei, Danemarcei, Norvegiei, Belgiei, Franţei, Poloniei, Uniunii Sovietice.

Aceeaşi politică fascistă îi animă astăzi pe revanşarzii de la Bonn. Zadarnic însă!

Patrioţii germani se opun politicii duse de clica lui Adenauer, se opun din toate puterile luptei cercurilor agresive pentru refacerea militarismului german. În lupta sa pentru unitatea patriei sale, pentru libertate, pentru pace, poporul Germaniei are alături toate popoarele lumii.

Poporul nostru care a suferit ani de zile de pe urma politicii fasciste duse de guvernele burghezo-moşiereşti, poporul nostru care a suferit ororile cotropirii militarismului german îşi ridică glasul de mînie şi protest: Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!

Să înceteze prigoana împotriva comuniştilor din Germania occidentală!

Prof. univ. Al. Graur

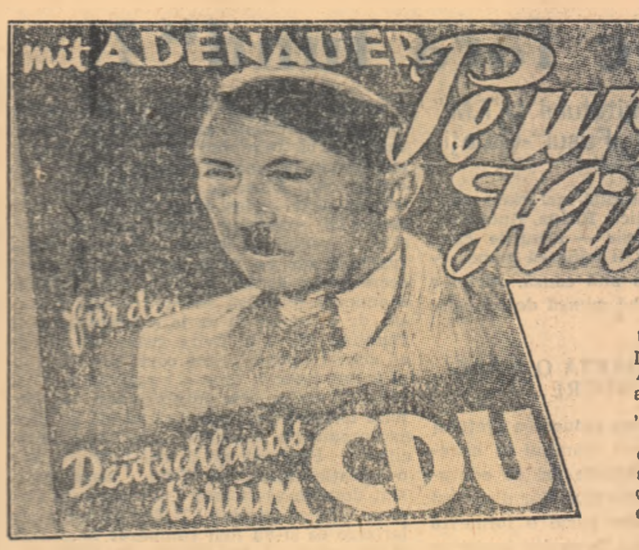
Cu adîncă indignare am aflat că la Tribunalul federal de la Karlsruhe a început procesul intentat Partidului Comunist din Germania. Această înscenare pusă la cale de guvernul americanizat al lui Adenauer aminteşte întregii omeniri evenimentele petrecute în urmă cu două decenii cînd Hitler a început politica mîrşavei sale dictaturi prin scoaterea în afara legii a Partidului Comunist. Aceeaşi politică este urmată în zilele noastre de către clica lui Adenauer.

În cei aproape 10 ani care au trecut de la înfrîngerea ruşinoasă a hitlerismului german, Partidul Comunist din Germania occidentală s-a dovedit a fi o puternică forţă în lupta pentru interesele maselor largi de oameni ai muncii în lupta pentru unificarea şi democratizarea Germaniei. Lupta sa contra trădătorilor intereselor poporului german, lupta sa contra militarismului revanşard a deschis ochii maselor, demascînd şi îngreuind aplicarea planurilor imperialiştilor americani şi ale slugilor lor adenaueriste revanşarde din Germania occidentală.

Poporul german, poporul care a dat lumii pe Bach, şi Beethoven, Goethe şi Schiller, Humboldt şi Einştein, Marx şi Engels, nu mai vrea fascism şi război, ci unificarea patriei iubite, crearea unei Germanii democratice, independente şi iubitoare de pace. De aceea, alături de toate popoarele lumii el se ridică împotriva fascismului şi războiului. Ca răspuns la teroarea fascistă instaurată de guvernul Adenauer, în Germania occidentală creşte tot mai puternic lupta maselor populare împotriva ratificării acordurilor agresive de la Londra şi Paris.

Poporul german alături de popoarele întregii lumi înţelege că războiul poate fi împiedicat, şi că lupta activă pentru a se obţine încetarea prigoanei împotriva Partidului Comunist din Germania face parte din acţiunile imediate pe care trebuie să le întreprindă pentru apărarea păcii şi libertăţilor democratice.

Poporul nostru cere alături de oamenii cinstiţi din întreaga lume să fie oprită mîna noilor hitleri, şi să înceteze teroarea împotriva Partidului Comunist din Germania.

E greu să-ţi dai seama dacă personajul din fotografia alăturată e Hitler sau Adenauer. Afişul acesta tipărit de propaganda revanşardă de la Bonn şi făcîndu-i reclamă lui Adenauer, a fost puţin modificat de patrioţii vest-germani care au adăugat figurii Cancelarului Adenauer o musăcioară tip „Adolf".

Într-adevăr, faptele arată că noul cancelar americanizat de la Bonn merge pe drumul führerului. Adenauer încearcă să împingă poporul german pe căile nefaste bătute odinioară de hitlerişti. Pe aceste căi duc acordurile agresive de la Londra şi Paris.

Fotografiile şi citatele de mai jos vorbesc tocmai despre asemănarea dintre noii şi vechii hitleri.

Ieri...

★ Trebuie să asigurăm Germaniei un spaţiu suficient de vast... Noi avem nevoie de un spaţiu care să ne facă independenţi de orice bloc politic, de orice alianţă. La est trebuie să studiem dominaţia pînă la Caucaz sau pînă în Iran; la vest, ne trebuie coasta franceză.

(Hitler — februarie 1933)

★ Sarcina este trecerea de la politica de comerţ la politica teritorială, trecerea de la schimbul paşnic de mărfuri la cucerirea de ţări străine, la politica de răpire.

(Hitler — octombrie 1934)

★ Europa nu poate supravieţui decît dacă o Germanie puternică îi serveşte de inimă şi de forţă motrice.

(Göring — februarie 1943)

★ Cînd vom avea o armată puternică, bine echipată şi bine condusă, vom putea să ne impunem interesele şi să acţionăm ca naţiune dominantă în Europa.

(Rudolf Hess — mai 1934)

★ Noi vrem să creştem tineretul în respectul vechii noastre armate. Trebuie să reînviem tradiţia militară care a dus la atîtea bătălii victorioase.

(Hitler — 1936)

★ Europa va recunoaşte în Germania un conducător şi un stăpîn şi va trebui să se încadreze în noua ordine germană.

(Göering — 1935)

★ Franţa trebuie să fie mult micşorată din punct de vedere teritorial. Nu putem admite ca vechi regiuni germane ca Alsacia şi Lorena să sufere sub jugul francez.

(Oficiosul nazist „Volkische Beobachter" — 1936)

★ Ţara noastră este singura care n-are colonii şi ea este vitregită, se zbate în greutăţi din această cauză.

(„teoreticianul" nazist Dr. Alfred Rozenberg — 1936)

...şi azi

★ Vom da tineretului nostru ceea ce are el nevoie: un spaţiu mai vast pentru expansiunea politică, economică şi culturală. Fără acest spaţiu tineretul nostru n-ar putea cunoaşte zile fericite.

(Adenauer — 1953)

★ Fără contribuţia efectivă şi activă a unei Germanii occidentale reînarmate, Europa ar fi ameninţată de cel mai mare dezastru.

(Adenauer — 1951)

★ Crearea unei Europe adevărate va fi posibilă numai atunci cînd va fi restabilit blocul german. Amintesc că în afară de Germania acest bloc mai cuprinde Austria, o parte din Elveţia, desigur Saarul, Alsacia şi Lotaringia.

(Iacob Kaiser ministru în guvernul de la Bonn — 1953)

★ Nu Germania trebuie alipită la Europa ci Europa la Germania.

(Hans-Christof Seebohm, ministru în guvernul de la Bonn — 1953)

★ Trebuie să pregătim oameni tineri care într-o bună zi să poată contribui la recolonizarea răsăritului.

(Adenauer — iulie 1951)

★ Franţa ar rămîne, foarte, foarte mică deoarece la drept vorbind Normandia nu este un vechi pămînt francez după cum nu este nici nordul Flamandiei cu oraşul Riessel căruia astăzi i se zice Lille. Acest lucru este valabil şi în privinţa regiunilor Basce şi catalane din sud.

(Din ziarul revanşard Ost-West Curier — 1953)

★ Germania este singura ţară care n-are colonii şi care suferă din cauza acestei situaţii.

(Blücher, vice cancelar al Republicii de la Bonn — 1953)

★ Epoca noastră e zguduită de un uragan politic care ameninţă fundamentul libertăţii. Mai mult ca oricînd trebuie să fim vigilenţi pentru a învinge comunismul.

(Adenauer — august 1954)

Propaganda de uz intern de la Bonn foloseşte aceleaşi sisteme de pe vremea lui Goebbels. Prima hartă (cea mare) a apărut în oficiosul guvernului de la Bonn „Ost-West Kurier" însoţită de următorul text: „Credem că această hartă a Germaniei este foarte indicată să împodobească marea sală de şedinţe a Bundestagului. Suprafaţa neagră reprezintă Republica federală de astăzi. Această sufocare într-un teritoriu ciopîrţit nu trebuie să continuie. Harta asta trebuie să se găsească mereu sub ochii fiecărui deputat ca el să cunoască sarcina grea pe care o are de îndeplinit". Care este această „sarcină" se vede din hartă. După cum se vede revanşarzii de la Bonn nutresc „planuri mari". În harta pe care o reproducem (cea mică, de jos) „Das Neue Zeitalter" prezintă „atacul aviaţiei viitorului Wehrmacht asupra Poloniei".

Trecutul vorbeşte despre ei...

● *Konrad Adenauer, cancelar al Republicii de la Bonn. În tot decursul carierei sale a slujit cu zel pe magnaţii monopolişti şi pe fabricanţii de tunuri din Ruhr. Colaborînd activ cu cei mai mari monopolişti germani, Kloeckner, Tissen, Krup, Kirdorf, el a participat la înarmarea hitleriştilor. După ce au ajuns la putere hitleriştii l-au protejat pe Adenauer. Cînd acesta a fost implicat într-o afacere frauduloasă în legătură cu concernul „Vereinigte Glausstoff", Göring a ordonat ca scandalul să fie muşamalizat.*

● *Franz Blucher vice-cancelar în guvernul Adenauer, Între cele două războaie a fost unul din conducătorii concernului de armament al lui Flick P., condamnat ca criminal de război.*

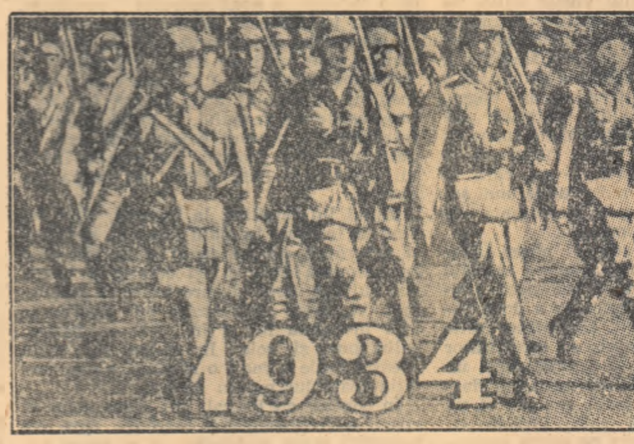
● *Gerhard Schröder ministru de interne. Preşedinte al consiliului de administraţie al uzinelor metalurgice Hagen Haspe, fost şef al detaşamentelor hitleriste S.A. şi consilier juridic a lui Schacht, bancherul lui Hitler.*

● *Friedrich Schaeffer, ministru de finanţe. Atît de strîns legat de regimul nazist încît chiar autorităţile militare americane îi interziseseră în 1946 orice activitate politică.*

● *Hans-Christoph Seebohm ministru al transporturilor, vice-preşedinte al Partidului German (partid de regrupare a membrilor fostelor formaţiuni militare naziste). Sub Hitler a fost director al minelor din Silezia superioară. După agresiunea hitleristă contra Cehoslovaciei în 1939 a condus întreprinderile miniere din această ţară.*

● *Waldemar Kraft ministru fără portofoliu. Spion german în Polonia în 1920. Sub Hitler a fost membru al serviciului de spionaj hitlerist şi hauptsturmführer S.S. Guvernul polonez a cerut să-i fie predat ca criminal de război.*

● *Dr. Robert Pferdemenges unul din consilierii cei mai apropiaţi ai lui Adenauer. Preşedintele a 30 de consilii de administraţie. Sub nazişti a fost colaborator principal al lui Schacht jucînd un rol de frunte în finanţarea războiului hitlerist. În 1945 a fost declarat criminal de război de către aliaţi.*

Comentariile presei străine la răspunsurile lui V. M. Molotov

PARIS 23 (Agerpres). — „Din declaraţiile ministrului sovietic, scrie ziarul „Populaire de Paris" trebuie relevate două puncte: în primul rînd, faptul că Moscova acceptă să amîne conferinţa prevăzută pentru 29 noiembrie cu condiţia să fie amînată şi discutarea problemei ratificării acordurilor de la Paris. În al doilea rînd, după părerea U.R.S.S., tratativele între Occident şi Rusia cu privire la unificarea Germaniei „nu pot avea sens decît cu condiţia ca puterile occidentale să renunţe la politica lor de militarizare a Germaniei occidentale".

☆

LONDRA 23 (Agerpres). — Ziarele „Times" şi „Daily Telegraph and Morning Post" comentează în articolele lor redacţionale răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările puse de corespondentul ziarului „Pravda". „Times" a publicat textul integral al răspunsurilor, transmis de agenţia Reuter. Cele două ziare se pronunţă în favoarea ratificării grabnice a acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

În comentariile sale, „Times" repetă afirmaţiile obişnuite ale propagandei burgheze, încercînd să treacă pe seama guvernului sovietic răspunderea pentru lipsa unui acord în problema germană.

Ziarele provinciale burgheze iau atitudine negativă faţă de propunerile sovietice privind asigurarea reglementării paşnice a problemei germane.

HELSINKI 23 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele de dimineaţă care apar în capitala Finlandei comentează la loc de frunte răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările corespondentului ziarului „Pravda".

Numeroase ziare reproduc acel pasaj din răspunsurile lui V. M. Molotov în care se spune că atunci cînd se va ajunge la ratificarea acordurilor de la Paris cu privire la militarizarea Germaniei occidentale, în Europa va fi creată o nouă situaţie care va însemna o agravare a primejdiei de război şi că în această situaţie, ţările iubitoare de pace din Europa vor trebui să se gîndească la noi măsuri pentru asigurarea securităţii lor.

REDACŢIA. Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.30. Secţia scrisori Tel. 7.88.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.